

Noiembrie-Decembrie
2006
Nr. 11,12 (73,74),
20 pag.

Vine
Anul 2007

Dragi colegi!

An după an, veac după veac, sărbătorile de iarnă, care cuprind întreg Pământul cu frumusețea și vraja lor, reamintesc omenirii dragostea Creatorului pentru toți copiii săi. Fie ca toate visele pe care le făuriți în aceste zile magice de sărbătoare să se împlinească și drumul străbătut pentru realizarea lor să vă aducă bucurie în inimi, iar în case, fericire.

Vă dorim să puteți trece mai ușor peste nerealizări, să reușiți să uitați urâtenia lumii, să aveți dorința de a vă dărui, fără rezerve și condiționări, tuturor celor ce au nevoie și să aveți puterea de a străluci precum steaua Crăciunului Sfânt.

Sfânta sărbătoare a Crăciunului să vă călăuzească pașii spre calea credinței, împăcării și împlinirii. Lăsați o parte din lumina artificilor aprinse în noaptea Anului Nou să vă lumineze. Fie ca anul care vine să fie pentru dumneavoastră o punte spre ceva mai bun, mai luminos. Anul Nou să vă dăruiască sănătate, pace în suflet, prosperitate, înțelepciune.

Colind Curat,
Crăciun Luminat,
Gând Împlinit,
An Nou Fericit!
La Mulți Ani!

GAZETA bibliotecarului

Buletin informativ al Bibliotecii Naționale și al
Asociației Bibliotecarilor din Republica Moldova

Un secol de biblioteconomie la Hâncești

Orașul de pe Cogâlnic, Hânceștiul, unul din cele mai vechi târguri din Moldova (menționat, cum arată istoricii, la 22 martie 1500) a fost probabil dintotdeauna un loc ademenitor și prielnic, de vreme ce chiar și Manuc Bei, un negustor și un diplomat care a văzut multe și măndre orașe în viața sa, se stabilește aici pe la 1816, pentru a-și încheia drumul său pământesc. Noblețea locului, calitate pentru care a și fost ales, cred eu, de stăpânitorul al cărui nume îl poartă urbea, s-a imprimat în toate lucrurile, fie ele materiale ori spirituale: edificii (numai creațiile arhitecturale ale lui Bernardazzi înălțate aici ar fi suficiente pentru a împlini o vedere irepetabilă), port, datini și obiceiuri, cultură și civilizație. Am putea presupune că Manuc avea în conacul său și o mică bibliotecă, tot așa cum se putea să fi avut niște cărți (poate chiar niște ceasloave sau zbornice lucrate în izvod moldovenesc) și nobilul proprietar de demult al moșiei. Lucrul acesta, însă, așteaptă dovada unor eventuale cercetători. În schimb, se știe cu certitudine că prima bibliotecă publică este înființată aici în 1906. Anul acela a fost unul deosebit pentru Basarabia prin faptul că la Chișinău a fost fondat, la inițiativa lui Constantin Stere, și și-a început apariția primul săptămânal național – „Basarabia” –, în jurul căruia se consolidează o generație de intelectuali cu totul deosebită, din care făceau parte Emil Gavriliță (redactorul-șef), Ion Pelivan, Alexie Mateevici, Sergiu Cujbă, ca să-i nominalizez doar pe câțiva din cei care au constituit sufletul mișcării de renaștere națională de atunci, mișcare ce a cuprins întregul teritoriu dintre Nistru și Prut și s-a soldat cu Unirea din 1918 cu patria-mamă România. Să fi avut vreun impact atmosfera din acel moment istoric asupra înființării Bibliotecii Publice din Hâncești?

Istoria începuturilor biblioteconomice la Hâncești este scoasă din uitare abia

după 1989. Până în acel moment, lucrul acesta nici nu prea avea cum să fie făcut din cauza suspiciunilor autorităților sovietice vizavi de ctitoriile realizate în „perioada țaristă” și mai ales în anii în care ies în scenă viitorii membri ai Sfatului Țării. Prima aniversare oficială este organizată în 1996. Valentina Torgai, șefa de atunci a acestei biblioteci, schițează într-un articol („Biblioteca Publică din Hâncești la 90 de ani”. *Viața satului*, 1996, 13 dec.) un scurt istoric al instituției. Deschisă în 1906, biblioteca este „închisă după un timp oarecare”, iar „a doua deschidere” se produce în 1908. Accesul la bibliotecă era cu plată. Pe lângă consultarea cărților la sediu, se organizau discuții și „citiri în glas”. Primul bibliotecar salarizat este instalat în post în 1916.

Aniversarea din 1996 a fost o surpriză pentru opinia publică, or nimeni nu presupunea că în Hâncești poate exista o bibliotecă de o astfel de vechime. La aflarea și conștientizarea acestui fapt, comunitatea locală fu cuprinsă de o elevație sobră și înobilatoare a sufletului colectiv, de o manieră prin care devenea de la sine înțeleasă prezența numelui vechii lor biblioteci în imaginarul blazon de noblețe spirituală al așezării. Ce bine ar fi fost dacă această stare de spirit s-ar fi ținut nu de clipă, ci de durată și, mai ales, dacă s-ar fi fost generalizat în cuprinsul întregii republici (și al întregii „piramide”). Documentându-mă în vederea participării la acea festivitate, descoperii un lucru simptomatic pentru mentalitatea din perioada sovietică și anume că în documentele și publicațiile de referință, atunci când se trecea în revistă cultura și civilizația localităților, bibliotecile erau trecute cu vederea, ca de pildă în Dicționarul Enciclopedic Moldovenesc (Chișinău, Redacția Principală a ESM, 1989), în care, la p.298, se arată că Hânceștiul (pe atunci se numea Котовский) are tot ce-i trebuie unui orașel sovietic, înșirându-se denumirile

(continuare în pag. 2)

(urmare din pag. 1)

multor instituții sociale de tot soiul, dar nu și bibliotecă.

Există în istoria acestei biblioteci (ca și în aceea a multor biblioteci publice din Moldova) două linii paralele: dăruirea de sine, altruismul, entuziasmul bibliotecarilor, iar pe de altă parte, atitudinea, felul în care este prețuită prestația acestor credincioși în ale biblioteconomiei și locul rezervat bibliotecii în societate, în comunitate. Din păcate, legile geometriei sunt imuabile, așa că paralelele nu se prea intersectează... Da, dar există posibilitatea ca ele să se suprapună și când această „minune” se întâmplă, se produce un fenomen de cultură și spiritualitate. Probabil că în anul inaugural această stare de cultură se întâmplă. Mai târziu, însă, liniile se bifurcă și se mențin așa indiferent de regimurile politice: biblioteca fusese închisă și redeschisă o dată până la 1918, a doua oară - în 1936 (primarul de atunci al Hânceștiului dădu poruncă de închidere a instituției, iar fondurile de cărți fură cărate într-un subsol). În perioada postbelică biblioteca se confruntă tot mai drastic cu problema lipsei unui local adecvat.

Renașterea națională declanșată în 1989 după căderea ureseseului părea că aduce pe aripile sale avântate promisiunea reînălțării și reunirii celor două linii, a revenirii la integritate. Dar, de fapt, a venit, ca și peste tot în Moldova, o perioadă a iluziilor pierdute. În sus-menționatul articol din 1996, dna Torgai constata că „în ultimii ani biblioteca practic activează numai pe baza unui entuziasm deosebit al bibliotecarilor” și că „biblioteca a devenit o instituție ce nu trebuie societății”. Un an mai târziu, într-un material intitulat „Cel îmbrăcat mizerabil – e un bibliotecar?” (*Flux*, 1997, 2 septembrie), D.Zamfirov menționa că în raionul Hâncești „la inițiativa administrației publice locale din 1993 încoace au fost închise 3 biblioteci publice... majoritatea lucrătorilor sunt trecuți la o jumătate de salariu și primesc doar 40 de lei pe lună... în ultimii trei ani nu s-a alocat niciun leu pentru procurarea literaturii...”. Din 1993 până în 1997 numărul de intrări noi în colecțiile Bibliotecii Publice din Hâncești se micșorează de 15 ori!: de la 36406 ex. la 2324 (acestea din urmă provenind numai din donații).

Totuși, viața bibliotecii a fost departe de a se stinge, și asta s-a datorat atât bibliotecarilor, care au făcut mereu lucruri mari cu mijloace puține (o sintagmă răzbatătorită în limbajul nostru actual, care,

(continuare în pag. 4)

Vernisaj

Emil Loteanu 70

De aniversarea a 70-a a nașterii regretatului Emil Loteanu s-au pus la cale în Chișinău și la Clocușna, în satul de baștină al marelui nostru romantic, o salbă de activități culturale, științifice și omagiale remarcabile, iar expoziția-eveniment „Chemarea stelelor”, creată la BNRM și inaugurată pe data de 6 noiembrie, a fost, printre ele, așa cum au apreciat personalitățile participante, o realizare de excepție. Am adunat materialele cu greu la început, dar până la urmă ne-am ales cu un ansamblu de exponate deosebite. Mai întâi, despre concepția expoziției. Așa cum se știe, de când a demarat la noi reforma activității expoziționale (care urmărea transformarea acesteia într-o artă), am încercat să creăm o imagine a epocii în care a trăit și a creat Loteanu din interiorul ființei sale, să o vedem așa cum a văzut-o, trăit-o și simțit-o el însuși. Copilăria lui, petrecută pe ambele maluri ale Prutului, din cauza războiului și a năvălirii trupelor sovietice, copilăria băiatului Lulu, cum i se zicea în familie, a fost una deosebită. Cărțile, oamenii, dascălii, evenimentele, care au contribuit la formația sa spirituală, care au lăsat amprente deosebite în sufletul său, au fost toate ieșite din comun, așa încât ele nu puteau să formeze în el decât o personalitate de excepție, iar protagoniștii de excepție în situații de excepție constituie, precum se știe, platforma romantismului. Am redat prin cărți și prin celelalte exponate derularea filmului vieții și al creației lui Emil Loteanu: studiile la Liceul „Sf. Sava” din București, unde i s-a alțoit o limbă românească de o rară frumusețe, el copleșindu-i pe toți prin felul său de a vorbi și comunica. Marii dascăli pe care a avut norocul să-i aibă la București, Chișinău și la Moscova, intrarea sa în poezie și în literatură, ca un poet neoromantic luat drept model de mulți tineri poeți din vremea aceea, apoi Loteanu-scenaristul, prozatorul... Opera vieții sale au fost desigur filmele sale, capodopere naționale și nu numai. Acest compartiment noi l-am intitulat „Creatorul și Facerea Filmului”, căci așa cum povestesc cei care au lucrat pe platou cu el, dar și cei care au privit pânzele sale cinematografice, Loteanu a fost un adevărat Demiurg. Triumful filmelor sale în Europa și în lume este subiectul a două compartimente speciale. El a fost cel care ne-a făcut cunoscuți cu adevărat pe mapamond. Școala Loteanu a artiștilor de cinema a fost prezentată prin materiale ilustrative deosebite. Un compartiment special constituie tabloul sinoptic al receptării creației lui Loteanu în timp, iar rubrica „Înălțarea la cer” se constituie într-un Recviem pentru marele artist care a plecat dintre noi înainte de vreme...

La elaborarea expoziției și la organizarea vernisajului ne-a acordat sprijinul său scriitorul Anatol Codru, președintele Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova, iar Muzeul Național de Artă (director dl Tudor Zbârnea) ne-a oferit, pentru a fi inclus în expoziție, celebrul portret al lui Emil Loteanu executat de Valentina Rusu-Ciobanu. La vernisaj au participat numeroși colegi și prieteni ai lui Emil Loteanu, fratele său sosit din București, jurnaliști, bibliotecari, scriitori, oameni de știință și de cultură. Unii dintre ei au rostit cuvinte de omagiere și și-au împărtășit cu cei prezenți amintirile despre Emil Loteanu, aceștia fiind: Anatol Codru, Ion Ungureanu, Marcel Loteanu - fratele, Boris Movilă, Larisa Ungureanu, Iurie Colesnic, Andrei Buruiană, Vlad Zbârnciog. În timpul vernisajului au rulat secvențe de la inaugurarea Muzeului „Emil Loteanu” în satul Clocușna, realizate de Andrei Vartic.

Această expoziție-eveniment a reînviat în sufletul celor prezenți chipul unui mare creator, lider al generației sale, figură exponențială a culturii noastre în lume, al eminescianului și atât de actualului Emil Loteanu.

Raisa Melnic

Reforma culturii – obiectiv principal al anului 2007

Pe data de 9 noiembrie, în sala de conferințe a Bibliotecii Naționale, s-a desfășurat seminarul șefilor direcțiilor și secțiilor de cultură din teritoriu, organizat de Ministerul Culturii și Turismului. A fost abordată tema programării activității instituțiilor de cultură pe anul 2007. În alocuțiunea sa, ministrul Artur Cozma a ținut să sublinieze în mod special că sarcina principală care stă în fața ministerului și a organelor de administrare locală în anul viitor este definitivarea reformei culturii, începută în anul trecut. În linii mari, subiectul și scopul acestei reorganizări și reorientări îl constituie revigorarea și valorificarea potențialului cultural moștenit. Datinile, tradițiile, obiceiurile, talentele, instituțiile trebuie să fie reconsiderate și prețuite la justa lor valoare, scoase din uitarea în care au căzut în anii de tranziție, puse în circulația valorică, reconectate la procesul educativ și transmise generațiilor viitoare. Strategia aceasta poate fi atinsă printr-o reformă instituțională serioasă, prin promovarea unui sistem de management adecvat, precum și prin căutarea surselor financiare necesare. Dl ministru a adus drept exemplu proiectul național de reparație a caselor de cultură din teritoriu (pe anul 2006 guvernul a alocat în aceste scopuri 20 mln. lei), el urmând să fie amplificat. Dar reparațiile acestea nu vor avea un scop în sine. Ținta urmărită este trezirea

acestor instituții, transformarea lor în adevărate focare de cultură. Fiecare casă de cultură renovată trebuie să fie reînălțată oficial, cu participarea populației, iar acest eveniment trebuie să marcheze o cotitură radicală spre o viață culturală bogată în mijlocul comunității. Guvernul va continua să aloce mijloace pentru completarea fondurilor bibliotecilor, iar organele de administrare publică din teritoriu vor fi obligate să aloce și ele mijloace destinate acestui scop.

Una din preocupările majore în cadrul reformei va fi informatizarea instituțiilor de cultură și conexiunea lor la sistemul informațional național. Ministerul va continua lucrările asupra cadrului nou de reglementare a activității culturale în republică, în toate componentele ei cele mai importante. Salarizarea lucrătorilor din cultură va fi îmbunătățită în continuare, conferirea gradelor de calificare bibliotecarilor fiind un bun început în acest sens.

Turismul urmează să fie transformat într-o veritabilă sursă de completare a bugetului de stat, sporindu-se în același timp contribuția lui la formarea imaginii republicii în lume.

Anul 2007 urmează să pună începutul unei perioade de revalorificare a potențialului cultural din întreg teritoriul Moldovei, abia după aceea trecându-se la conexiunea lui la practicile internaționale.

La seminar a fost prezentată noua componentă a Direcției programe culturale naționale, care va reglementa activitatea instituțiilor de cultură din teritoriu, inclusiv a bibliotecilor. Directorul ei este dl Victor Ciobanu, adjunctul - dna Ecaterina Rudacov.

Reporter GB

Conferința Secției Naționale UNESCO

Recenta conferință a Secției Naționale a Republicii Moldova pentru UNESCO a fost convocată după reforma statutară a acesteia întreprinsă de ministrul culturii și turismului Artur Cozma. Până la această dată, conform statutului vechi al Secției elaborat în colaborare cu secretariatul UNESCO din Paris, președintele și secretarul general al Secției erau desemnați prin decretul președintelui RM, iar consiliul era ales prin votul reprezentanților instituțiilor fondatoare. Acum, conform noului statut promovat de ministrul culturii și turismului, președinte al Secției este ministrul în funcțiune al culturii și turismului, care intră formal în exercițiul funcțiunii la Secție după emiterea unei ordonanțe a prim-ministrului republicii. Secretarul general al Secției este desemnat prin ordin de către ministrul culturii și turismului, președintele Secției.

La conferința din 14 noiembrie au fost aleși doi vicepreședinți, aceștia fiind ministrul educației, dl Țvircun, și președintele Academiei, dl Duca. De asemenea au fost aleși președinții subcomisiilor Cultură, Educație, Știință și Comunicare. Președinte al subcomisiei Cultură, în atenția căreia se vor afla și problemele legate de evoluția bibliotecilor din republică, este dna Silvia Cibotaru, director adjunct în Direcția de ocrotire a patrimoniului din cadrul Ministerului Culturii și Turismului al Republicii Moldova.

În partea a doua a conferinței a fost ascultată darea de seamă a secretarului general en titre al Secției, Constantin Rusnac. În luarea sa de cuvânt, președintele Secției, dl Artur Cozma, a supus unei critici substanțiale activitatea de până acum a Secției și a trasat liniile principale ale reformării acesteia. Misiunea numărul unu a Secției Naționale UNESCO urmează a fi, așa cum a subliniat vorbitorul, aceea de a contribui, prin toate formele de activitate specifice, la crearea imaginii Republicii Moldova în străinătate. Reamintim că printre fondatorii Secției Naționale UNESCO se numără și Biblioteca Națională, iar directorul ei, dl Alexei Rău, face parte din componența nominală a acesteia.

Reporter GB

Un ghid de Irina Digodi

La Editura „Epigraf” a apărut ghidul „Libertatea intelectuală și accesul la informație” elaborat de Irina Digodi în cadrul proiectului de manuale pentru bibliotecari promovat de ȘBM și finanțat de Fundația SOROS. În cele două compartimente ale broșurii, „Libertatea intelectuală ca stare de spirit” și „Bariere în accesul la informație”, autoarea (care e un rafinat intelectual, poet și un biblioteconomist cu propensiuni spre cercetare serioasă, mai ales după ce a făcut doctorantura la Universitatea din Cluj-Napoca) ne propune, mai întâi, o corectă (sau unica corectă,

din punct de vedere filosofic) abordare a conceptului de libertate intelectuală, căci liberul arbitru este condiția sine qua non a acesteia, apoi face o trecere în revistă a impedimentelor care apar în calea accesului la informație și căile prin care bibliotecile le pot surmonta. Sunt schițate anumite scenarii de promovare a libertății intelectuale în spațiul bibliotecar. Un compartiment de maxime și cugetări la temă și un altul cuprinzând un set de întrebări și răspunsuri menite să faciliteze bibliotecarilor înțelegerea noii misiuni impusă de schimbarea mediului informațional încununează acest ghid.

(urmare din pag. 2)

însă, concordează cu stările de fapt de la noi), cât și cititorilor, aceștia constituindu-se într-un factor inspirator, catalizator, energizant. La aniversarea a 90-a, recunoștința și venerația lor exprimate cu căldură și cu pietate s-au constituit, până la urmă, în ceea ce ar putea fi numit sensul vieții, al ființării acestei biblioteci. Trebuie spus că acel moment aniversar a contribuit la începutul creării unei noi imagini a bibliotecii, așa încât, în ciuda problemelor nesoluționate, cu sprijinul comunității, apoi, câte puțin, și al fondatorilor sensibilizați de acea turnură, instituția a devenit un important centru întreținător de cultură și civilizație comunitară.

Un adevărat reviriment în istoria bibliotecii se produce în anul 2005. Dna Zinaida Pisica, actuala directoară a acestei biblioteci, apreciază, într-un raport de autoevaluare (aflat în Arhiva Ministerului Culturii și Turismului, Fondul Comisiei Republicane de atestare a cadrelor bibliotecare), că acel an a însemnat un moment de cotitură în existența instituției, lucrul acesta datorându-se faptului că echipa condusă de ea a elaborat două proiecte importante („Biblioteca în serviciul comunității” și „Biblioteca publică - spațiu de cultură, instruire și educație”), în baza cărora au fost obținute două granturi cruciale de la Fundația SOROS folosite pentru înființarea și informatizarea unui centru de informare comunitară (fereastra hânceștenilor spre lumea informației și cunoașterii) și pentru achiziționarea unui mare lot de cărți noi, în special ediții de referință, care a îmbogățit și a actualizat fondul bibliotecii. Anterior, în rezultatul relațiilor de colaborare cu Biblioteca Județeană din Vaslui, fusese înființată o importantă bibliotecă de carte românească (o altă fereastră, deschisă însă spre interiorul culturii noastre strămoșești). Așadar, la Hâncești, Locul și Lumea se întâlnesc prin carte și informație, își răspund unul altuia, iar seculara bibliotecă a orașului începe să devină tot mai cu adevărat un izvor ce nutrește viața culturală, spirituală și economică a comunității. Constantin Noica spunea că izvorul e mai mare ca oceanul, pentru că el este infinit. Lumea cuprinsă în bibliotecă pare a fi asemenea.

În septembrie 2006, Bibliotecii Publice hânceștene i s-a conferit numele marelui mitropolit și cărturar Antonie Plămădeală, fapt care îi conferă vigoare, protecție divină și o nouă deschidere către lume, una care ar putea însemna, cum ar zice prelatul eponim, o schimbare la față, o apropiere mare de idealul integrității inaugurale sus-amintite.

(continuare în pag. 6)

Zilele Bibliotecii Publice „Petre Ștefanucă”

Credința că numele omului are un impact decisiv asupra destinului acestuia se extinde, iată, și asupra bibliotecilor. Căci într-adevăr, cu totul altul ar fi fost destinul Bibliotecii Publice din Ialoveni dacă nu i-ar fi fost conferit, în 1991, numele lui Petre Ștefanucă. Mare savant etnolog (participând al școlii monografice a lui D.Gusti), patriot, „erou și martir al culturii” (cum l-a numit Mihai Cimpoi), eponimul a cauzat o spectaculoasă schimbare la față, o renaștere a acestei biblioteci, care, pe lângă funcționalitatea sa de instituție publică, a început să aibă și un statut academic tot mai pronunțat, devenind un spațiu de expresie a savanților de la Sectorul de etnografie și folclor al AȘM. Ea este, de mulți ani, baza de organizare a simpoziunilor naționale de etnografie și folclor, iar suita de activități culturale-științifice cu genericul Zilele Bibliotecii „Petre Ștefanucă” s-a transformat într-un eveniment de importanță națională.

Ediția din acest an a „Zilelor”, cea de-a XV-a, desfășurată pe 14, 15 și 16 noiembrie, a fost consacrată centenarului nașterii lui Petre Ștefanucă, printre coorganizatori numărându-se AȘM (Institutul de Filologie), Academia Română (Institutul de Etnografie și Folclor „C.Brăiloiu”), Uniunea Scriitorilor din Moldova, Consiliul raional Ialoveni ș.a. Tedeumul și sfințirea bustului lui P.Ștefanucă (autor Tudor Cataraga), instalat în incinta bibliotecii, a conferit evenimentului o ținută de excepție, iar vizitarea, după acest moment, a muzeului lui P.Ștefanucă, situat tot în bibliotecă și creat de aceasta, renovat în preajma centenarului, a fost o revelație. Iată o bibliotecă publică de la noi care s-a apropiat, prin conceptul său, prin structura și funcționalitate, de modelul Bibliotecii din Alexandria! Reparația capitală a localului bibliotecii, datorată atitudinii deosebite a primăriei orașenești și a Consiliului raional, a făcut ca aceste întâmplări sacre să se producă într-un spațiu pe potrivă, într-o ambianță europeanizată. A urmat apoi conferința științifică internațională consacrată vieții și operei lui P.Ștefanucă, moderată de acad. M.Cimpoi. Comunicarea savantului Grigore Botezatu s-a transformat într-o monografie povestită a vieții și operei marelui etnolog, cu date captivante despre momentele zbuciumate ale scurtei sale vieți și ale sfârșitului său tragic (precum se știe, el a fost lichidat de regimul comunist). Dna Ana Bantoș, actualmente director adjunct al Institutului de Filologie al AȘM, a prezentat o comunicare relativă la activitatea de profesor-etnolog a lui Ștefanucă, axată pe ideea că „viitorul unui popor se află în mâinile învățătorilor”. Au prezentat comunicări de excepție și savantul Nicolae Băieșu (despre folclorul tradițiilor calendaristice cules și interpretat de Ștefanucă), scriitorul Vladimir Beșleagă (care a relatat despre un articol consacrat omagiului de către o revistă din Germania), scriitorul Andrei Vartic (despre ideea cercetării multidisciplinare la Ștefanucă, subliniind, în plus, referindu-se la tragismul

vieții acestuia, că „Martirajul la români nu este un moment de plâns, ci unul de mare putere și demnitate, el este expresia supremei demnități”), doctorul Tudor Colac (despre fenomenul spiritual al poveștii populare analizat de Ștefanucă), colaboratoarea AȘM Maria Trofimov (despre folclorul consacrat celor trei momente cardinale ale vieții), savantul Alexandru Furtună (despre scrisorile necunoscute ale lui Ștefanucă descoperite în arhivele din București)... Rezoluția conferinței, exprimată oral de dl Mihai Cimpoi, a fost aceasta: „Prin aceste activități noi îl reparam în circuitul de valori pe Petre Ștefanucă. În același timp, declarăm că felul în care este înțeleasă integrarea noastră europeană este greșit. Integrarea noastră în Europa și în lume trebuie s-o facem pornind de la valorile noastre naționale, punându-le pe acestea în circuit internațional, iar nu de la valorile străine, care ne invadează în ultima vreme, obturând, uneori anulând ceea ce suntem noi ca ființă”. Apucătoare de ochi și de suflet s-au arătat a fi expozițiile și panourile din bibliotecă, din Liceul „Petre Ștefanucă”, din muzeul Ialovenilor (organizat de pedagogi și elevi), care reflectă istoria, tradițiile, obiceiurile comunității, conexiunea ei la cultura națională. Ele sunt mărturia dragostei de baștină, de părinți, de neam, a unei educații patriotice pilduitoare.

Precum bine se știe, în cadrul Bibliotecii Publice „P.Ștefanucă” a fost inaugurată, în august 1995, prin contribuția de excepție a Bibliotecii Județene Olt (Slatina), biblioteca de carte românească „Nicolae Titulescu”. La ediția din acest an a Zilelor bibliotecii..., colegii din România au venit cu un program special, cuprinzând plenar ziua a doua. Cum în localul (și în structura) bibliotecii ialovenene funcționează și o pinacotecă (spațiu devenit mirobolant după reparație), ea purtând numele lui Titulescu și creată de asemenea cu sprijinul județului Olt, a fost vernisată o expoziție de pictură („Orașul Ialoveni în viziunea pictorului George Petrea”). Colegul nostru, dr. Paul Matiu din Slatina, directorul Bibliotecii Județene, a venit cu o carte nouă a sa („Etnologie și folclor mitizat”) pe care a lansat-o.

În ziua a treia s-a bucurat de audiență Ora literară „Creații folclorice și tradiții populare la Ialoveni” și o frumoasă acțiune culturală consacrată aniversării a 65-a a nașterii Sofiei Vicoveanca. În cadrul evenimentului, biblioteca amfitrioană și organizatoare a lansat un set de ediții deosebite elaborate de echipa de aici: o excelentă biobibliografie (de fapt, monografie-bibliografie) „Petre Ștefanucă”, ghiduri, pliante, fluturași.

Ediția 2006 a Zilelor Bibliotecii „P. Ștefanucă” a fost și o consacrare definitivă a acestei biblioteci, ea ocupându-și locul binemeritat în elita biblioteconomică națională. Ave kolegei noastre Larisa Petcu, directoarea BPR Ialoveni, pentru această performanță. Despre zilele, muncile, faptele, despre tot ce este și tinde să fie, prin activitatea sa, această instituție modernă puteți afla pe site-ul ei www.bibialoveni.com.md

Alexe Rău

Anul 2006 ne-a oferit nouă, ialovenenilor, momente de înaltă tensiune sufletească.

O frumoasă aniversare de 570 de ani a sărbătorit recent orașul nostru iubit Ialoveni, crescând cu toate rădăcinile în cea mai plină tradiție, atingând de-a lungul timpului împlinirea, astfel încât ne-a oferit prilej de frumoasă sărbătoare.

O altă aniversare – cea de 100 de ani de la nașterea folcloristului și etnologului ialovenean Petre Ștefănuță ne-a prilejuit inaugurarea celei de-a XV-a ediții a Zilelor Bibliotecii „P. Ștefănuță”.

Ideea a pornit de la un proiect de promovare a bibliotecii, cu genericul: „Petre Ștefănuță – personalitate notorie a orașului”, scopul căruia a fost ridicarea prestigiului bibliotecii în comunitate, a colaboratorilor săi, a instituțiilor de parteneriat, dar mai ales de a informa publicul larg de cititori cu viața și activitatea marelui savant. Grație sprijinului Primăriei Ialoveni, a Academiei de Științe a Republicii Moldova, Institutului de Filologie al A.Ș. a Republicii Moldova, Uniunii Scriitorilor din Moldova, Consiliului raional, Secției raionale cultură Ia-

populare”, la Editura „Știință” în colecția „Moștenire” – alcătuire, studiu introductiv, note și comentarii de Grigore Botezatu și Andrei Hâncu.

Ceva mai târziu, în cadrul simpozionului internațional de etnologie și folclor, organizat în perioada 23-27 septembrie 1993, pe frontispiciul clădirii bibliotecii a fost instalată o placă comemorativă (sculptor Mihai Ecobici, originar din Basarabia), sponsor - Andrei Vartic, iar în incinta bibliotecii a fost organizat Muzeul „P. Ștefănuță”, primul muzeu din localitate.

De atunci s-au perindat 14 ediții ale Zilelor bibliotecii, fiecare din ele venind cu rea-

publica Moldova), care va înveșnici memoria marelui folclorist.

Acest bust va servi drept sursă de educație pentru generația în creștere în spiritul atitudinii responsabile față de moștenirea culturală a românilor de pretutindeni, un punct de reper pentru a învăța cum să fii cetățean și patriot.

Tedeumul de sfințire a bustului și parastasul în memoria savantului l-a ținut parohul Bisericii „Sfânta Cuvioasa Parascheva” din Ialoveni, protoiereul Dumitru Damian.

După sfințire cuvânt li s-a oferit:

- Dlui Anatol Moldovan – primar de Ialoveni,

Petre Ștefănuță – personalitate notorie a orașului Ialoveni

loveni și Liceului Teoretic „P. Ștefănuță”, proiectul a devenit o frumoasă realizare a anului.

Titlul de „P. Ștefănuță” biblioteca îl poartă din anul 1991, când a avut loc prima conferință științifică dedicată aniversării a 85 de ani de la nașterea folcloristului. La două instituții: una de învățământ și alta de cultură, adică Liceului Teoretic și Bibliotecii Orășenești din Ialoveni li s-a conferit atunci acest nume. Și tot în anul 1991 a fost reabilitat și recunoscut ca personalitate Petre Ștefănuță. Atunci au apărut primele două volume „Petre Ștefănuță. Folclor și tradiții

lizări notorii, care au schimbat imaginea bibliotecii atât la nivel local, cât și internațional.

În cadrul ediției a XV-a, personalități onorabile din țară, cât și din afara ei, rudele apropiate ale folcloristului, colegi de breaslă din țară, cât și cei de la Biblioteca Județeană „Ion Minulescu”, Olt, Slatina, intelectualitatea orașului, a raionului Ialoveni, studenți, liceeni au asistat la dezvelirea bustului lui Petre Ștefănuță (onoarea de a decupa panglica dezvelirii bustului au avut-o domniile lui Anatol Moldovan, primar de Ialoveni, și academicianul Uniunii Scriitorilor din Re-

- Dlui Mihai Silistraru – vicepreședintele Consiliului raional Ialoveni,

- Dlui Mihai Cimpoi – președintele Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova,

- Dlui Nicolae Dabița – scriitor, redactor-șef al săptămânalului „Literatura și arta”,

- Dlui Alexe Rău – director general al Bibliotecii Naționale a Republicii Moldova,

- Dlui Paul Matiu – director general al Bibliotecii Județene „I. Minulescu”, Olt, Slatina,

- Dlui Ilie Ștefănuță – profesor la Liceul Teoretic din s. Țăpala, nepotul

folcloristului dinspre fratele Eremia Ștefănuță,

- Dlui Vladimir Budeanu – rudă dinspre sora lui Petre Ștefănuță.

Mai apoi oaspeții au mers în excursie la Muzeul „P. Ștefănuță”, renovat, transferat într-un spațiu mult mai mare, în care vom putea aduna mai multe exponate, ce vor servi generației în creștere drept model de păstrare a tradițiilor și obiceiurilor strămoșilor.

Pe holurile Bibliotecii „P. Ștefănuță” au fost vernisate expozițiile:

- „Biblioteca în imagini”,
- „Ialoveni – oraș al meu, al tău, al tuturor”,

- „Petre Ștefănuță – personalitate notorie a orașului”,

- „Ialoveni – vatra permanenței noastre” cu subdiviziunile („Personalități notorii ale comunității noastre”, „Localități înfrățite”, „Ialoveni – orașul din inima mea”),

- „Etnologul basarabean – Petre Ștefănuță” (100 ani de la naștere).

A acțiunile au continuat în incinta Liceului Teoretic „P. Ștefănuță”, unde oaspeții au fost prezenți la vernisarea expoziției „Tradiții și obiceiuri ialovenene”, organizată de profesorii și elevii tuturor școlilor din localitate, ca mai

apoi să fie prezenți la lucrările conferinței științifice consacrate comemorării profesorului Petre Ștefănuță, moderator al căreia a fost academicianul Mihai Cimpoi.

În cadrul conferinței științifice au fost prezenți cu comunicări:

- Dna Ana Bantoș, director adjunct al Institutului de Filologie al A.Ș. din Republica Moldova, cu comunicarea „Profesorul-etnolog Petre Ștefănuță”,

- Dl Vladimir Beșleagă, scriitor – „Profesorul Petre Ștefănuță – cercetător din pasiune”,

- Dl Nicolae Băieșu, doctor habilitat în filologie

(urmare din pag. 4)

Ce bine ar fi fost dacă în preajma celei de-a 100-a aniversări biblioteca era transferată din localul de grădiniță în care este amplasată într-un edificiu nou, corespunzător noii funcționalități, noului nume și locului pe care ea îl are pregătit în blazonul de noblețe al Hâncestiului. Un edificiu încăpător pentru sute de mii de volume disponibile, număr care urmează să crească, confortabil pentru cei 7 mii de cititori care țin la biblioteca lor frecventând-o de 150 mii de ori pe an, însuflețitoare și răsplătitoare pentru cei 22 de salariați întreținători ai circulației ideilor și valorilor spirituale în comunitate, ei avându-și aici o a doua casă și o a doua familie. Acestora din urmă, doamna Zinaida Pisica le consacră un adevărat omagiu în textul său, făcând conjuncție între numele lor și faptele biblioteconomice și culturale deosebite cărora ei le dau viață. Unele din ele (ca, de exemplu, formele noi de asistență informațională computerizată, expozițiile omagiale, cluburile „Baștina” și „Tineri talente” ș.a.) se bucură de faimă în localitate, fapt pe care l-am constatat în timpul ultimei mele vizite la Hâncesti, când am participat la seminarul șefilor direcțiilor și secțiilor raionale de cultură, organizat în deplasare, și la inaugurarea centrului de informare comunitară. Drept care, mă alătur la omagiile directoarei și le aduc bibliotecarilor de la Hâncesti expresia deosebitei mele considerații pentru ei. S-ar putea întâmpla (dacă nu se întâmplă deja) ca, sub impactul spiritului deosebit al acestei echipe de bibliotecari, implacabilul paralelism al liniilor implicate în ființarea acestei biblioteci să iasă de sub legile geometriei euclidiene și să treacă sub aureola unei „geometriei biblioteconomice”. Idealurile de care sunt animați, în preajma sărbătoririi centenarului bibliotecii, acești generoși slujitori ai cărții și ai culturii (citim la dna Pisica: „Noi dorim să ne afirmăm prin deschiderea spre schimbare, spre valorile societății cunoașterii, să-i creăm bibliotecii noastre o imagine de adevărat centru de informare și documentare, deținător de colecții valoroase de documente, dotat tehnologic, inclusiv, de centru comunicativ, culturalizator și civilizator”) făgăduiesc împlinirea într-o ființă a instituției omagiate.

Și chiar dacă se va întâmpla ca cele două linii să întâlnească la reunirea lor, fidelitatea și prestanța acestor bibliotecari va face ca linia lor, linia noastră să rămână așa cum a fost și va fi: linia întâi.

Așa să vă(ne) ajute Dumnezeu.
Vivat. Crescat. Floreat.

Alexe Rău, noiembrie 2006

– „Folclorul și obiceiurile sărbătorilor de calendar în lucrările lui Petre Ștefănuță”,

- Dl Grigore Botezatu, doctor în filologie – „Echipele monografice conduse de Petre Ștefănuță la cercetarea satelor”,

- Dl Andrei Vartic, scriitor – „Cercetările multidisciplinare ale profesorului Petre Ștefănuță”,

- Dl Tudor Colac, doctor în filologie – „Fenomenul spiritual al povestitului la Iurceni în repertoriul înregistrat de Petre Ștefănuță”,

- Dna Maria Trofimov, colaborator științific – „Folclorul obiceiurilor de familie în lucrările profesorului P. Ștefănuță”,

- Dl Nicolae Dabija, scriitor,

- Dl Alexandru Furtună, doctor în științe, istoric.

În același context a avut loc și lansarea biobibliografiei „Petre Ștefănuță”, recent editată la tipografia „Elena V. I.” din Chișinău, autorul proiectului, coordonator – Grigore Botezatu, alcătuitori: Sofia Mușat, Larisa Petcu. Biobibliografia a apărut cu sprijinul financiar al Primăriei orașului Ialoveni și al Consiliului raional Ialoveni, președinte Tudor Iașinschi. Este prima bibliografie editată de BPO „P. Ștefănuță”, o lucrare științifică de valoare cu care ne mândrim și sperăm s-o înaintăm la Concursul Național „Topul celor mai bune lucrări în domeniul bibliografiei”.

În cadrul conferinței și cu prilejul jubileului de 100 ani de la nașterea profesorului-etnolog P. Ștefănuță, au fost menționați cu diplome și cadouri din partea Primăriei un șir de personalități și specialiști ai Bibliotecii Publice Orășenești „P. Ștefănuță”. Consiliul raional Ialoveni i-a decernat dnei Larisa Petcu, director, diploma pentru dăruire aleasă desfășurată de-a lungul anilor întru susținerea și promovarea BPO „P. Ștefănuță” în comunitate. Direcția BPO „P. Ștefănuță” a menționat cu diplome alt șir de specialiști, care s-au evidențiat la organizarea și desfășurarea acțiunilor, lansarea multiplelor materiale promoționale, care au alcătuit mapele oferite celor prezenți.

În continuare, conform programului, elevii Școlii „Ana Muntean” din localitate cu profesoara Ana Doschinescu au prezentat șezătoarea „Ca la noi la Ialoveni”, ediția a 2-a, și un spectacol folcloric prezentat de ansamblul „Haiducii” din s. Costești, o suită de dansuri și melodii prezentate de ansamblul „Porumbița” și orchestra „Porumbița”, conduse de Andrei Ungureanu, om emerit al Republicii Moldova, și Ion Condrea, student la Academia de Arte „Gavriil Musicescu”.

În încheiere oaspeții au menționat faptul că au fost prezenți la o lecție excepțională de patriotism, într-o atmosferă emoționantă rar întâlnită, într-o bibliotecă adevărată cu oameni adevărați, care fac totul pentru a nu-și uita rădăcinile și neamul.

Cea de-a doua zi a programului Zilelor bibliotecii a început la filiala „N. Titulescu” prin vernisarea expoziției de pictură cu genericul „Orașul Ialoveni în viziunea pictorului George Petrea”, originar din Ialoveni, membru al Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Moldova, continuând cu lansarea cărții lui Paul Matiu, directorul Bibliotecii Județene „I. Minulescu”, Olt, Slatina, doctor în

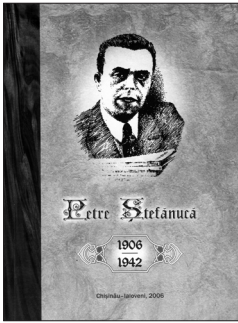
istorie, „Etnologie și folclor mitizat”. Punctul culminant a fost anunțarea rezultatelor concursului de desene ale copiilor „Ialoveni – vatra permanenței noastre”, la care au participat circa 40 de copii, toți primind diplome și cadouri conform deciziei unui juriu competent.

Ediția a 15-a a Zilelor bibliotecii s-a încheiat cu o oră literară „Creații folclorice și tradiții populare din Ialoveni”, care a avut loc la filiala pentru copii, în care elevii au prezentat scenete din datinile și obiceiurile descrise de Petre Ștefănuță în volumele „Folclor și tradiții populare”.

Biblioteca Publică Orășenească „P. Ștefănuță” aduce mulțumiri: Academiei de Științe a Republicii Moldova, Institutului de Filologie al A.Ș. a Republicii Moldova, Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, Consiliului raional Ialoveni, Secției raionale cultură, Primăriei orașului Ialoveni, Liceului Teoretic „P. Ștefănuță”, profesorilor și elevilor de la toate instituțiile de învățământ din Ialoveni pentru colaborare, sprijin financiar și moral întru realizarea acestui proiect de o mare însemnătate atât pentru instituția noastră, cât și pentru comunitatea întreagă.

Larisa Petcu, directorul
Bibliotecii Publice Orășenești
„P. Ștefănuță”, Ialoveni

O ediție bibliografică inedită

Biobibliografia „Petre Ștefănuță”, editată către centenarul nașterii distinsului savant și patriot, este una care... și-a întrecut măsura, în sensul că este mult mai mult decât o biobibliografie. Mai întâi e de remarcat că ea apare sub egida mai multor instituții de mare autoritate, realizatoarea principală a acestui proiect fiind BPR Ialoveni. Apoi, încorporează un corpus întreg de materiale științifice prin care se de-

pășește categoric conceptul actual de biobibliografie.

Autorul proiectului, tot el fiind coordonatorul edițiilor, cel care a stabilit textele și a elaborat notele și comentariile, este cunoscutul savant etnolog Grigore Botezatu. Partea bibliografică a fost realizată de Sofia Mușat și Larisa Petcu. Structura acestei lucrări (care demonstrează prin ea însăși ineditul acestui volum) este precum urmează: I. Petre Ștefănuță - martir al renașterii naționale (ea cuprinde articole, studii și cercetări ale savanților care au studiat viața și activitatea regretatului etnolog); II. Institutul Social Român din Basarabia (al cărui director P. Ștefănuță a fost și a cărui activitate e prezentată prin documente de arhivă); III. Corespondență (corespondența lui Ștefănuță prezentată de Sanda Golopenția-Fetescu, Grigore Botezatu și Ion Drăgoescu); IV. Biobibliografie (cu un tabel cronologic exhaustiv); V. Iconografie (fotografii, documente, scrisori inedite).

Ediția se constituie într-un simbolic muzeu P. Ștefănuță cuprins între două coperti frumoase.

Scriitorii și bibliotecile

La Congresul (adunarea generală) a scriitorilor din Republica Moldova care a avut loc pe data de 3 noiembrie, printre direcțiile de activitate a acestei uniuni de creație a fost menționată (de la tribună, dar mai ales în culoare) și colaborarea lor cu bibliotecile. Participarea lor la Saloanele naționale și internaționale de carte organizate de biblioteci la Chișinău, Iași, Cernăuți și în alte localități este una din formulele majore de manifestare. În plus, saloanele au rămas, pentru mulți scriitori, unica posibilitate de a obține niște premii sau diplome, așa încât, atunci când ei își alcătuiesc CV-urile, distincțiile obținute la aceste saloane figurează printre realizările lor cele mai importante.

Apoi, în lipsa unei structuri în cadrul US care ar fi însărcinată cu organizarea întâlnirilor cu cititorii (biroul de propagandă al ei a dispărut imediat după intrarea în tranziție), bibliotecile au devenit unica verigă care asigură legătura permanentă și viabilă între condeieri și cititori. O importantă formă de implicare a scriitorilor în viața culturală sunt diferitele cenacluri și cluburi care funcționează în cadrul multor biblioteci, președinții (sau moderatorii) lor fiind, de regulă, cunoscuți scriitori. Programul de difuzare culturală realizat de biblioteci se pivoțează adesea pe cele mai valoroase opere ale scriitorilor noștri (mai ales atunci când e vorba de aniversări culturale), sau pe cărțile nou-apărute ale membrilor US (în cadrul lansărilor de carte).

Nu mai puțin importantă, în viziunea scriitorilor, e contribuția pe care bibliotecile o aduc, în acești ani grei, la asigurarea existenței multora din ei. Această contribuție constă fie în achizițiile de cărți noi pe care le fac bibliotecile, fie prin plătitarea unor modeste onorarii ca răsplătă pentru participarea la activitățile culturale ale bibliotecii. Această din urmă formă și-o pot permite, însă, biblioteci numărate, în special din Chișinău și din alte câteva orașe.

Convorbirile profesionale ale BNF, ediția 2006

„Entretiens de la BNF”, genericul zilelor profesionale organizate anual la naționala pariziană, consună, în traducere românească, cu Convorbirile literare ieșene întreținute cândva demult în casa Pogor, titlul lor preluându-l și o revistă prestigioasă care apare de aproape două secole în dulcele târg moldovenesc. Convorbirile biblioteconomice pariziene au și ele o aură nobilă și elitară, iar la cea de-a patra ediție a lor se anunță o participare paneuropeană. Revoluția numerică, tema întreținerilor din acest an, va fi privită și abordată din mai multe unghiuri, dar în centrul atenției se va situa etapa numerizării generale declanșată recent, aceasta luând o asemenea amploare, încât francezii au pus în uz o nouă sintagmă: „dematerializarea generalizată” (conotație a formulei „trecerea de pe suporturi materiale pe suporturi numerice”). Se vorbește de asemenea despre „al doilea șoc al evului numeric”.

Prezența masivă a „actorilor europeni ai numerizării” implică cu de la sine putere necesitatea consacrării unei zile întregi evoluției proiectului Bibliotecii Numerice Europene. Se va produce, de fapt, o reiterare-compendiu a conferinței de la Sankt-Petersburg a directorilor bibliotecilor naționale europene participante la proiect, insistența BNF de a obține pentru limba franceză statutul de limbă de lucru a CENL sesizându-se în subtext. Dezbaterile se vor derula pe fundalul unei expoziții speciale care va reflecta experiența, proiectele-pilot, noile metodologii și tehnologii aplicate actualmente de BN de pe continent.

Introducerea lui Jean-Noel Jeanneney, președintele BNF, are tenta de a fi nu doar o alocuțiune, ci o conferință, ori, mai exact, un discurs-tratat cu funcție introductivă la evul numeric și la „replica europeană”. Publicată ulterior, ea va fi considerată (de către francezi și nemți cel puțin) drept document programatic de orientare a activităților bibliotecilor naționale europene în perioada celui de al „doilea șoc” al digitalizării. Modalitățile de manifestare și comportament oferitor al producătorilor de informații, problema noului echilibru ce urmează să se instaureze iminent pe piața de infoservecii, locul bibliotecii în contextul noilor structuri care configurează open accesul continental și global, impactul revoluției numerice asupra politicilor documentare multimedia - iată subiectele pe care se va centra ședința ce-i va urma „introducerii”.

În ziua a doua tema centrală va fi constituirea, dezvoltarea și gestiunea colecțiilor numerice. Chiar sub aspect noțional (terminologia specială evoluează la fel de vertiginos cum numerizarea însăși), noutățile despre care se va trata sunt coplesitoare. Nu mai puțin dinamică este și evoluția tehnologiilor de conservare a informației. În prima ședință din această zi se va stabili nomenclatorul normelor, protocoalelor, modurilor operaționale, reieșind din soluțiile interesante găsite la Biblioteca Națională a Germaniei, BNF și în instituțiile similare din alte țări. Problema accesului la noile servicii va fi discutată în ședința a treia, care se anunță a fi o creatoare a unei noi orientări în domeniul open accesului. Țările participante intenționează să-și aducă contribuția lor la dezvoltarea instrumentariului comun de accesibilitate, ca de exemplu, francezii care anunță premiera unui set intitulat „bouquets de contenus” și a unui original mod de navigare.

În ultima zi, în cadrul întâlnirii partenerilor de proiecte, se vor definitiva programe noi de colaborare și cooperare continentală în domeniul numerizării.

De fapt, zilele profesionale ale BNF sunt, dacă le-am privi cu un ochi provincial, și un fel de „seminar” în vederea programării activității BN europene pe anul viitor.

Eleganța, elevațiunea, modernitatea, profunzimea conținutală, eficiența dialogului, teleologia reală a convorbirilor pariziene sunt, am impresia, un model obligatoriu pentru cei care vor cu adevărat să revigoreze colaborarea în cadrul sistemelor naționale de biblioteci.

Alexe Rău

La o aniversare **Omagiu colegei**

Stimată doamnă Maria Brînzan, cu prilejul frumoasei vârste pe care o rotunjești în acest miez de toamnă, vin să-ți aduc cele mai sincere urări de sănătate, succese pe tărâmul profesional. Ești pentru noi un model de bibliotecar dedicat profesiei, responsabilă și pasionată de ceea ce faci. Conduci o verigă importantă a Bibliotecii Naționale – „Lectura publică staționar”, care are menirea de a satisface solicitările publicului cititor.

Și pentru că nimic nu se clădește fără pasiune și dăruire, ai reușit să te formezi ca un profesionist de forță în domeniul în care activezi ca manager al acestui serviciu și nu în ultimul rând și ca președinte al Filialei Asociației Bibliotecarilor a Bibliotecii Naționale.

Mulți ani și succese!

*Svetlana Miron, președintele Comitetului
Sindical al Bibliotecii Naționale*

O publicație guvernamentală informativă

A apărut nr. 3 2006 al ediției oficiale a Guvernului Republicii Moldova „Buletin informativ”. Obiectivul pus în fața acestui periodic este unul dublu: pe de o parte, asigurarea transparenței politicii și practicii guvernamentale prin informarea curentă a cetățenilor, pe de alta - promovarea metodelor și experiențelor-pilot de promovare a imaginii republicii noastre în străinătate. Numărul la care ne referim aici se deschide cu o prezentare a unor noi demnitari în sistemul autorităților publice centrale desemnați de Guvern. Urmează apoi materiale promoționale, analitice, informative grupate în rubricile: Majorarea exporturilor prin atragerea investițiilor, Standardizarea - element-cheie al infrastructurii societății, Noi oportunități pentru dezvoltarea comerțului, Prestații sociale pentru cei mai nevoiași, Tinerii își decid viitorul, Asigurarea de sănătate este bazată pe solidaritate, Consolidarea funcțională și structurală a Serviciului fiscal, Combaterea criminalității, Sărbătoarea vinului - un bun promotor al imaginii Moldovei. Articolele-cheie sunt semnate de miniștrii corespunzători, dar și de alți demnitari. Buletinul nu are o căsuță tehnică, așa încât n-am putut afla care e colegiul lui de redacție, cine e responsabil de ediție sau redactor-șef, care este adresa redacției și cum poate fi contactată etc. Pe coperta 4, însă, este arătată adresa poștală a Casei guvernului și adresa blogului guvernamental: www.gov.md

Buletinul este o sursă de informare și documentare la zi și este difuzat cu titlu gratuit de către guvern către instituțiile principale ale statului, inclusiv acelea în care el poate fi consultat de vizitatori.

„Aforisme pe bani...” la Biblioteca ASEM

După ce și-a făcut ieșirea în scena cultural-artistică a Moldovei la ediția a XV-a a Salonului Internațional de Carte, în cadrul căruia a devenit laureat al premiului pentru debut, Iurie Bădicu începe a-și face loc și în viața științifică, ori, mai bine spus, încearcă să împletească într-un tot întreg rezultatele preocupărilor de „polihistor” ale sale. Amintim cititorilor noștri că Iurie a făcut studii în mai multe instituții și a însușit mai multe specialități (a absolvit Colegiul Republican de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie (Facultatea Stomatologie), ASEM (unde se specializează în domeniul dreptului economic), Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele RM (devenind specialist în teoria și practica administrării publice).

După ce a încercat, din nevoi materiale, mai toate felurile de munci, calificate ori nu prea, s-a dedat, până la urmă, ac-

tivității de businessman, în parte din boldul de a înfrunța și dezminți dicteul nostru funciar „poezie-sărăcie”, adică de a deveni un poet bogat, exorcizat de fobiile legate de asigurarea existenței, având tot ce-i trebuie pentru a realiza ceea ce el numește „combinarea creativă a plăcutului cu frumosul”.

La toate acestea se adaugă și faptul că, așa cum scrie însuși el, „în viața personală sunt în culmea fericirii alături de soția Elena Comendant, pianistă, dar și contabilă - muză eternă pentru un poet (dar și un businessman!) îndrăgostit...”.

De astă dată, Iurie Bădicu și-a făcut lansarea la ASEM (în faimoasa sală de lectură nr. 5 a Bibliotecii). Obiectul prezentării l-au constituit monografia științifică „Locul și rolul statului de drept în economia de piață” (carte elaborată în baza tezei susținute la Academia de Administrare Publică) și bine-cunoscutul volum „Aforisme pe bani pentru businessmen”.

Drept moderator al manifestării a fost ales dl Valentin Dolganiuc, cunoscut încă de pe când funcționa la Cartelul Țărănesc „Sfântul Gheorghe”, dar mai ales din anul când a fost propus de PPCD în calitate de viceprim-ministru al guvernului.

În program el chiar așa și a fost scris: ex-viceprim-ministru. Suita de prezen-

tatori care l-a acompaniat pe Iurie era compusă, pe de o parte, din savanți-economiști (pe lângă Silvia Ghinculov, doctor în economie și directoarea BASEM, au mai fost invitați Mihail Rotaru, doctor hab., Tamara Ciobanu, șef de catedră, Angela Solcan, doctor în economie), pe de alta - din oameni ai cărții și ai scrisului (Ion Ciocanu - „primul scriitor viu cu care m-am întâlnit și care m-a încurajat”, zice Iu. Bădicu, scriitorii Arhip Cibotaru (un „exeget” al începuturilor creației literare a celui lansat), Vasile Bajan, Manole Neagu (care e și redactorul-șef al Editurii „Pontos” în care au apărut cărțile prezentate). Au mai fost invitați dl Vasile Nanea, consilier la Ambasada României, și dna Galina Bădicu, lector superior la ASEM.

Studentii participanți au făcut atmosferă prielnică unui respiro poetic-economic, iar autorul cărților s-a menținut în bine-cunoscuta-i manieră impregnată de sinceritate, luciditate și carismă.

Manifestarea s-a constituit într-o șezătoare plăcută și frumoasă (deci corespunzătoare principiului de care se conduce autorul), impregnată de bine-cunoscutele ospitalitate, sufletism și conștiință de sine ale echipei BASEM.

Reporter GB

O NOUĂ EDIȚIE A ZILELOR BIBLIOTECII NAȚIONALE PENTRU COPII „ION CREANGĂ”

A devenit deja o tradiție organizarea, în această perioadă a anului, a Zilelor Bibliotecii Naționale pentru Copii „Ion Creangă”, înființată cu 62 de ani în urmă, în octombrie 1944. De fiecare dată Zilele Bibliotecii includ un program variat de promovare a serviciilor și activităților prin expoziții, concursuri, mese rotunde, excursii și alte acțiuni.

Desfășurată în perioada 20-26 noiembrie, ediția actuală a Zilelor Bibliotecii a demarat printr-un ciclu de acțiuni de promovare în toate serviciile – difuzarea materialelor promoționale în incinta Bibliotecii, în școli și licee, excursii, expoziții, acordarea unor facilități la perfectarea permisului de intrare. Un eveniment aparte l-a constituit lansarea paginii web a BNC „Ion Creangă”, care va oferi publicului interesat informații despre Bibliotecă, programul, activitățile și serviciile prestate, acces la catalogul și publicațiile Bibliotecii, Clubul bibliofililor, Atelierul literar, Agenția „Știe tot”, linkuri la motoare de căutare și site-uri utile copiilor și părinților.

În zilele care au urmat, beneficiarii Bibliotecii au fost implicați în diverse activități organizate în toate serviciile. Membrii Clubului „Deceluș” (Serviciul

„Activitate cu copii de vârstă preșcolară și de 7-10 ani”) s-au întrunit într-o ședință pe tema „Cum este vremea?”, având în calitate de oaspete un colaborator al Serviciului Hidrometeorologic de Stat. Tot aici elevii ciclului primar de la Liceul „Gh. Asachi”, Liceul Moldo-Turc ș.a. au participat la un concurs de desene și recitalul de poezie „Biblioteca – un basm cu final fericit”.

Serviciul „Activitate cu copii de 11-16 ani” a găzduit ședința Cenaclului „Arta de a deveni om”, moderată de Nicolae Bujor, directorul Centrului Municipal de Educație Moral-Spirituală, iar Serviciul „Carte străină” – ședința Clubului tinerilor pasionați de limbi moderne. Un nou club, „Generația NEXT”, a fost inaugurat în aceste zile la Filiala nr. 1, organizatorii propunându-și să realizeze un ciclu de întâlniri-discuții ale elevilor cu specialiști din diverse domenii, în cadrul cărora să abordeze subiecte de prim interes pentru adolescenți.

Elevii de la Liceul „V. Alecsandri”, Colegiul de Coregrafie și Colegiul de Comerț s-au întâlnit în cadrul unui ring intelectual cu genericul „Cartea și Internetul în sec. XXI: parteneri sau rivali?”, organizat de către serviciile „Activitate cu copii de 11-16 ani” și „Mediateca”. Pe parcursul a trei runde echipele participante s-au pronunțat în favoarea cărții sau Internetului, încercând să fie cât mai convingători, cât mai consecvenți în susținerea opiniei pentru care au pledat. Grupurile de suporteri au încurajat echipele, iar publicul „neutru” și echipa de arbitri (Victor Papanaga, președinte al Fundației pentru Dezvoltarea Digitală din Moldova, Natalia Cheradi, lector USM, director adjunct, Biblioteca ASEM, Tamara Maleru, bibliograf principal, BNC „Ion Creangă”) au monitorizat mersul dezbaterilor, au comentat, au apreciat prestața fiecărei echipe, reieșind din faptul cât de competenți și convingători au fost, cât de reușit și-au ales strategia în apărarea cauzei.

De rând cu activitățile de promovare a colecțiilor tradiționale (expoziții, reviste bibliografice cu gene-

ricul „Carte și imagine”, „Cărți care au înfruntat anii”, „Zbor continuu prin sufletul cărților”, „Dacă ai aripi de carte, zbori mai sus, vezi mai departe” etc.), Serviciul „Mediateca” a organizat o acțiune de promovare a documentelor electronice, prezentări de CD-ROM-uri și site-uri web.

Nu au lipsit nici acțiunile de consemnare a unor aniversări culturale. Interpreta de muzică populară Sofia Vicoveanca, scriitorul italian Carlo Collodi, pictorul Mihai Grecu au fost personalitățile omagiate în cadrul activităților desfășurate în Serviciul „Mediateca” și Filiala nr. 1.

În agenda Zilelor Bibliotecii s-a înscris reușit și atelierul profesional pe tema „Lecturile de vacanță: totalizări, concluzii, perspective” organizat de Serviciul animației culturale și promovare a lecturii. Colaboratorii BNC „Ion

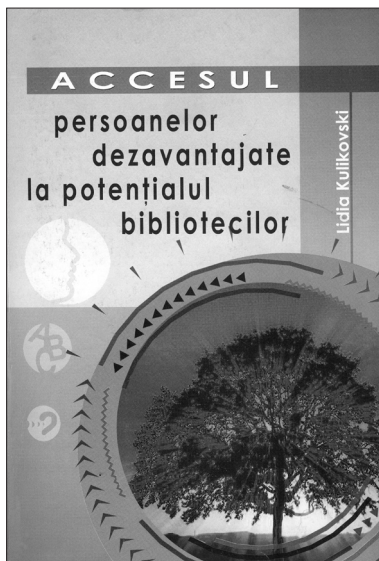
Creangă”, colegii de la bibliotecile „Alba-Iulia”, „Ovidius”, „Transilvania”, metodiștii de la Direcția Generală Educație, Tineret și Sport, bibliotecarii școlari prezenți la această întrunire au făcut schimb de experiență vizavi de activitatea bibliotecilor în perioada de vacanță, au pus în discuție probleme ce țin de lectura copiilor în perioada de vară, de colaborarea cu școlile, cu taberele de vară și alte instituții preocupate de educarea copiilor.

Zilele Bibliotecii în ansamblu au fost adresate în primul rând copiilor – actualii și potențialii noștri beneficiari. Ne bucurăm că în mare parte am reușit să realizăm scopurile propuse, iar ceea ce am remarcat în mod deosebit a fost fluxul sporit de vizitatori pe care i-am avut în aceste zile, mulți dintre ei venind pentru prima dată la Bibliotecă.

*Lilia Teaci, director adjunct,
BNC „Ion Creangă”*

Spiritul științific în biblioteconomie

Foiletând-lecturând somptuosul manual „Accesul persoanelor dezavantajate la potențialul bibliotecilor”, creat de Lidia Kulikovski și scos recent în Editura „Epigraf”, făceam în gând o retrospectivă a strădaniilor de mulți ani și decenii ale biblioteconomiei într-o a-și impune și afirma statutul său științific. În contextul acestei teleologii, i-aș da dezlegare autoarei să declare, arghezian și chiar testamentar, că în calea afirmării ce se-așteaptă, cartea ei este o treaptă. Cum oximoronul a devenit una din emblemele postmodernismului, nu mai ține de paradox faptul că devenirea într-o știință se poate face acum nu doar dinspre teorie, ci mai ales prin sinteza a ceea ce Aristotel definea, referindu-se la știință, ca potențialitate și act. În viziunea lui Lyotard și a lui Rorty, știința contemporană, postmodernă nu mai poate fi abordată ca un corp de cunoștințe definitive: ea este un câmp unde se lucrează neconținut. Știința a devenit un ansamblu de cunoștințe și cercetări, iar practica, așa cum prevedea stagiritul, se transformă într-o știință secundă. Evoluția Lidiei Kulikovski este similară cu acest algoritm: după susținerea disertației științifice, a urmat

o perioadă de adevărată știință practică și „paideică”, iar manualul edificat de dânsa este rezultatul acestei simbioze.

Constrâns de spațiul limitat al gazetei noastre, las pentru cititori plăcerea de a lua cunoștință de bogatul cuprins al cărții și mă opresc la câteva lucruri de „dincolo de obiect”, vorba filosofului.

Mai întâi, aș vrea să remarc turnura de optică realizată de autoare în acest manual în comparație cu disertația. Obiectul demersului ei științific și aplicativ îl constituie o categorie de oameni și cititori, abordarea căroră nu poate fi concepută în afara unei veritabile științe a comprehensiunii. Cum scrie Matei Călinescu (pe care autoarea îl „reeditează” în spațiul cărții sale), aceste persoane trebuie să fie înțelese prin iubire (mijloc de cunoaștere promovat încă de Nae Ionescu și Mircea Vulcănescu). Două sunt lucrurile prin care autoarea realizează această primenire: ea scoate această categorie de beneficiari din cercul ei și o plasează într-un înnobilitor cadru cultural și general-uman, factor sensibilizator prin excelență, și dedică lucrarea sa părinților săi ajunși la vârsta senectuții, la care oamenii devin, prin evoluția implacabilă a vieții, persoane dezavantajate. O carte scrisă cu gândul la părinți și încadrată în lumea unor geniali creatori care au reușit să se afirme înfruntând deficiențele și handicapurile cu care au fost stigmatizați de soartă nu are cum să nu-i facă să vibreze pe cei care o citesc. George Enescu spunea că în artă important este să vibrezi tu însuși și să-i faci pe alții să vibreze. Iată că principiul acesta devine unul întemeietor și în domeniul nostru. Hermeneutica devine un fel de mediu operațional al relațiilor cu beneficiarii-persoane dezavantajate. Și s-ar putea întâmpla ca această turnură, de profundis, să tragă la cântar cât toate celelalte caracteristici ale manualului luate la un loc.

După acest aspect, se fac remarca procedeele textualiste la care recurge autoarea. În linii mari, am putea spune că avem de a face cu un fel de puzzle postmodern, pe care aș prefera să-l redenumesc „tehnica rândunicii”, sintagmă care reflectă mai bine specificul manualului, dar și felul de a fi al alcătuitoarei. Or, aidoma acestor păsăruici harnice și inteligente, care, aducând tot ce găesc mai bun și mai potrivit pentru cuibul lor în teritoriul măsurat cu raza lor de zbor, lipsesc rânduri-rândurele

boțurile trecute prin suflarea-le pe un suport până răsare alcătuirea împlinită a cuibului, dna Kulikovski a lucrat la acest manual ca la o casă din nord (de unde i se trage obârșia), adunând tot ce este mai bun în propria creație științifică, în biblioteconomia națională și mondială pe tema dată și nu numai, beneficiind din plin de libertățile pe care le presupune statutul de alcătuitor, care, în acest caz, este un pandant al libertăților ziditorului în alegerea materialelor de construcție. În același timp se resimte conștientizarea imperativului că într-un manual trebuie să fie reprezentat nu atât autorul, cât domeniul, obiectul, disciplina, lucru care impune conjuncția libertății cu responsabilitatea și cu caracterele spiritului științific (obiectiv, pozitiv, critic). Raza spațiului de alegere a fost aici una globală, pentru că printre sursele utilizate se numără publicații din toată lumea și o blogosferă intercontinentală, toate fiind trecute prin creuzetul interior al dnei Kulikovski. Diversitatea geografică este acompaniată de cea a suporturilor și a domeniilor adiacente din care sunt incluse în construct idei, concepte și texte. În acest sens, manualul acesta e mai mult decât presupune genul său, el este în același timp și o crestomație, și o antologie, și un vernisaj de noutăți biblioteconomice, și un fel de enciclopedie în care poți găsi aproape toate informațiile despre persoanele dezavantajate, atât în ipostaza lor de utilizatori de bibliotecă, cât și ca oameni.

Limbajul comportă, în albia acestei teme, o semnificație triplă: hermeneutică, comunicativă, gnoseologică. Preocuparea specială pentru conceptualizare se observă, la dna Kulikovski, nu doar în lucrările scrise, ci și în actu. Cât privește manualul, construcția lui se ține pe ceea ce Jean Beaufret, referindu-se la *Criticile* lui Kant, numea „armătura conceptelor”. Cuvintele-cheie evidențiate la începutul fiecărui capitol constituie, în acest sens, doar icebergul. În text, autoarea recurge curent la „dezghiocarea conceptelor” (Kant), înfățișând uneori această lucrare a rațiunii prin câte un arbore porfirian. Intensiunea și extensiunea termenilor este specificată când implicit, când explicit, iar pentru nuanțarea aspectelor ce țin de psihologia comunicării și a înțelegerii se recurge la jocul denotației și al conotației și la alte procedee necesare funcționării expresive și conative a limbajului. Autodepășirea scriiturală a autoarei este admirabilă, obolul maestrului Vlad Po-

hilă la acest reviriment fiind răsplătit cu gratitudinii însuflețite, într-o notă de recunoștință.

Manualul Lidiei Kulikovski este și o depășire a temei, a obiectului. E ca o creație care spune mai mult decât s-a intenționat. Pentru a ilustra această concluzie, aș împărți cartea ei în două părți convenționale: una hermeneutică și alta propedeutică. În prima parte, tratând problemele utilizatorilor – persoane dezavantajate, ea nu mai încapă în cercul biblioteconomiei, punând la contribuție cunoștințe dintr-un șir de alte domenii, iar în cea de-a doua - depășește cercul categoriei persoanelor dezavantajate. Într-adevăr, în capitolele referitoare la direcțiile de activitate a bibliotecii (de la dezvoltarea colecțiilor la management și de la marketing la instruirea personalului), autoarea expune strategii, forme, metode, procedee, metodologii, scenarii etc. practicate în biblioteconomia universală contemporană, adaptându-le la particularitățile categoriei de utilizatori în cauză, iar acolo unde cei vizați sunt bibliotecarii (management, instruire ș.a.m.d.) ele sunt prezentate ontologic, tale quale. E o modalitate asemănătoare cu aceea la care recurgea Kant în logica transcendentă: se toarnă un conținut specific în formele biblioteconomice generale. Prin urmare, e suficient să procedăm invers: să alegem drept conținut parametrii întregului auditoriu de beneficiari ca să putem folosi manualul dnei Kulikovski nu doar ca pe un vade mecum util în activitatea bibliotecii cu toate celelalte categorii sociale, dar să-l și receptăm ca pe un fel de organon biblioteconomic general.

Manualul Lidiei Kulikovski e un patrimoniu de cunoștințe biblioteconomice avansate, o carte-casă căreia se pare că nu-i lipsește nimic. Poate doar un index nominum și un index rerum care să accentueze bogăția conținutului, livrându-l mai dezbăluit cititorului. E o reușită nu doar a Lidiei Kulikovski și a echipei de colegi care a asistat-o, ci a întregii comunități bibliotecare moldovene, pentru care autoarea este în drept să-și revendice supranumele de primă doamnă a acesteia.

Gaudeamus igitur!

Alexe Rău

Mihail Grecu 90

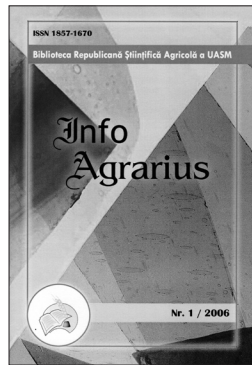
Când se va face vreun clasament al celor mai importante evenimente din Moldova în anul 2006, expoziția de pictură Mihail Grecu (1916-1998), inaugurată pe 22 noiembrie și consacrată aniversării a 90-a a nașterii marelui maestru, va trebui, cu siguranță, să fie plasată în partea cea mai de sus a listei. Săliile Muzeului Național de Arheologie și Istorie în care a avut loc vernisajul, au căpătat pe dată altă viață. Era, de fapt, o atmosferă renescentistă, pascală. Așa cum a fost cu câteva decenii în urmă, înaintea desființării uresesului, când o expoziție personală a maestrului deschisă în incinta actualului sobor catedral din centrul capitalei, care pe atunci era transformat în sală de expoziții, s-a constituit într-o întâmplare spirituală cosmică, una care a marcat sufletele noastre pe toată viața. Căci așa a fost Mihail Grecu, pictorul cu minte și mână divine. Serafim Saka menționa,

la deschidere, că tablourile expuse de această dată nu îl îndepărtează de noi pe Grecu, ci îl apropie. Leo Butnaru a vorbit despre tăriile spiritului la Grecu, care cere un efort de auto-depășire și înălțare spre înțelegere. Anatol Rurac a conturat un scurt portret al vieții și operei maestrului. Andrei Mudrea, un alt învățăcel, a comparat sufletul lui Grecu cu gorunul care îi străjuiește nemoartea. Dimitrie Peicev, pictorul și ginerele maestrului, și Tamara, fiica lui, s-au împărtășit din amintirile lor. Un public frumos, de suflet înfrumusețea săliile și vernisajul. A fost, pe drept cuvânt, un eveniment cultural pentru istorie.

Ne-am amintit, în acest context, și de minunata biobibliografie „Mihail Grecu” editată în acest an de Biblioteca Națională. E o carte care se aseamănă mult cu această expoziție jubiliară, una care înfrumusețează și identifică locul lui Mihail Grecu în istoria neamului nostru.

Reporter GB

Info Agrarius

—Așa se numește noua revistă teoretico-practică editată de Biblioteca Republicană Științifică Agricolă a Universității Agrare de Stat din Moldova. Revista are un director, care e dna Ludmila Costin, un colegiu de redacție reprezentativ și o mică echipă tehnico-redacțională. Nr.1 pe 2006 care ne-a parvenit în redacție, are o structură interesantă: rubrica *Teorie și practică* (la care sunt inserate articolele dnei Ludmila Corghenci, Renata Cozonac, Viorica Ghețu, Veronica Rusu, cât și cel al dnei Iulia Tătărescu (care, din câte a ajuns vorbă până la noi, este însuflețitoare publicației, preferând însă să rămână modest într-un plan secund). Urmează apoi compartimentele: *Vocabular biblioteconomic*, FAO (care înseamnă Asociația Internațională a Specialiștilor în Domeniul Informației Agrare) cu un articol de Ludmila Costin, *Oaspeții noștri* (oaspetele acestui număr este Elena Harconița), *Personalități în agricultură*, rubrica *În armonie cu natura* (sfaturi pentru cei ce au un lot de pământ, în acest număr - despre vremea căpșunilor), *Inspirații* (în acest număr sunt publicate tulburătoare versuri de Ana Sofroni scrise în Italia) și, la urmă, *Intrări noi în colecția BRȘA*.

A apărut primul număr al revistei “Marketing”

A apărut primul număr al revistei “Marketing” care își propune să suplinească necesitatea de consultanță de marketing, existentă printre o bună parte a antreprenorilor moldoveni. Potrivit directorului Centrului de Semiotică, Silvia Harnau, nu toți cei care simt nevoia de marketing în activitatea de zi cu zi au cunoștințe elementare de profil și nu toți își pot permite să plătească prețul inițierii sau al perfecționării, și prea puțini sunt cei incluși în diverse programe care oferă cursuri și consultanță în regim gratuit. Iată de ce antreprenorilor le este propusă o soluție de alternativă: o publicație cu un profund caracter cognitiv, dar care oferă și propuneri viabile pentru rezolvarea problemelor cu care aceștia se confruntă.

Revista cuprinde teorie și aplicații de marketing, istorii de succes, studii de caz, investigații jurnalistică, anchete, modele de planuri de marketing, rezultatele unor cercetări, prezentări de inovații, dialog consultativ cu cititorii, interviuri cu personalități în domeniu, surse de finanțare. Totodată, periodic, revista va propune CD-uri cu materiale utile și bonuri de reducere la diferite produse și servicii.

Fondatorii revistei sunt Academia de Științe a RM, Agenția de Stat pentru Protecția Proprietății Intellectuale, Asociația pentru Cercetare și Dezvoltare din RM, în parteneriat cu Alianța pentru Dezvoltarea Antreprenoriatului, Asociația Tinerilor Cercetători “Pro Știința”, Camera de Comerț și Industrie a RM, Proiectul USAID “Creșterea Competitivității și Dezvoltarea Întreprinderilor”. La abonarea revistei pentru întreg anul 2007, se acordă o reducere de 26 % din costul unui abonament anual care constituie 672 de lei. Cei interesați vor plăti numai 498 de lei. Oferta este valabilă numai pentru abonamentele perfectate de redacție în perioada 10 noiembrie – 24 decembrie.

Info-Prim Neo

Biblioteca Publică Raională Hâncești „Antonie Plămădeală” și-a sărbătorit centenarul

Bibliotecile au fost, sunt și continuă să fie izvoare de cultură, de știință, de descoperiri, iar meseria de bibliotecar este o profesie nobilă care a fost și este respectată și apreciată la adevărata ei valoare timp de secole.

Înființarea unei biblioteci publice în or. Hâncești la începutul sec. XX a avut o mare însemnătate pentru toată populația orașului de pe atunci.

Deschisă într-o odăiță mică, cu câteva sute de cărți, inițiator fiind Ida Berladțchi, în scurt timp, ea, împreună cu soțul, reușește să adune o colecție bogată de carte.

Administrată la început de un grup de inițiativă ilegalist, care-și petrecea ședințele în localul bibliotecii, fapt ce ducea la persecutarea activității bibliotecii de pe atunci și desigur la reducerea calității deservirii cititorilor, mai ales suferea fondul de carte, care trebuia să fie ascuns prin subsoluri deteriorându-se din cauza condițiilor nesatisfăcătoare, nefavorabile.

Din 1918 cititorii sunt deserviți de un bibliotecar salariat. Biblioteca cunoaște o perioadă prosperă, desigur cu multe schimbări, cu o creștere a colecțiilor datorată în primul rând donațiilor.

În 1936, printr-un ordin special al primarului, biblioteca a fost închisă. Cărțile în număr de 12 mii au fost amplasate într-un subsol, iar ușile bibliotecii au fost închise timp de 5 ani, pentru ca să fie redeschise abia în 1940.

În anii celui de-al II-lea Război Mondial a suferit importante pierderi, fiind din nou închisă pentru toată perioada războiului.

Prin eforturi deosebite și prin strădania oamenilor iubitori de carte și lectură, biblioteca s-a redeschis, fiind condusă de către Ida Berladțchi în 1956.

Astăzi bibliotecii din orașul Hâncești îi revine un loc de frunte în viața culturală a raionului și a orașului.

Fondul de carte numără circa 100.000 documente. De serviciile bibliotecii beneficiază toate categoriile de utilizatori din localitate și din raion, numărul cărora depășește anual cifra de 7000 care împrumută și consultă anual circa 10000

publicații, iar numărul de vizite anuale ajunge până la 150.000.

Așadar, ajunși la împlinirea venerabilei vârste de 100 de ani, Biblioteca Publică Raională „Antonie Plămădeală” Hâncești se constituie în una dintre cele mai importante instituții din raion.

Centenarul Bibliotecii, sărbătorit la 6 decembrie 2006, a fost un excelent prilej de întâlnire cu oficialitățile raionului, din țară și din România, cu scriitorii și cititorii.

Deschiderea sărbătorii a avut loc în Sala de festivități a Școlii de Arte din oraș (deoarece biblioteca nu dispune de un sediu adecvat unde ar avea o sală respectivă) care s-a dovedit a fi neîncăpătoare pentru mulțimea de oaspeți, invitați și iubitori ai cărții, unde s-a adus omagiu Bibliotecii, cărții și slujitorilor ei – bibliotecarii. După alocuțiunea introductivă a directorului instituției, Zinaida Pisica, invitații au rostit mesajele lor de felicitare, respect și apreciere pentru activitatea unei dintre cele mai longevive instituții din republică. Au vorbit Valeriu Vlas, șeful Secției Raionale Cultură Hâncești, Ecaterina Rudacov, reprezentantă a Ministerului Culturii și Turismului al Republicii Moldova, care a dat citire mesajului de felicitare al ministrului Artur Cozma, oferind Diploma de Onoare colectivului bibliotecii din partea Ministerului. Tudor Plăcintă a dat citire mesajului de felicitare adresat Bibliotecii de către dna Lidia Lupu, președintele raionului Hâncești, Mihai Cimpoi, președintele Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, Andrei Vartic, actor și regizor. De asemenea cu un mesaj de felicitare ne-au venit colegii din România: dna Elena Poamă, directorul Bibliotecii Județene „Milescu Spătarul” din Vaslui, aducând vestea bună – obținerea unui proiect de bibliotecă virtuală oferit colegilor din Hâncești.

Cuvinte de apreciere au rostit colegii bibliotecari din republică: Lidia Kulikovski, director general al Bibliotecii Municipale „B. P. Hasdeu” din Chișinău, Vera Osoianu, director adjunct, Biblioteca Națională a Republicii Moldova, Eugenia Bejan, director adjunct, Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” a Republicii Moldova, Nadejda Pădure, directorul Bibliotecii Publice Raionale „Mihail Sadoveanu” Strășeni, Larisa Petcu, directorul Bibliotecii Publice Orășenești „Petre Ștefănuță” Ialoveni, Galina Davădic, directorul Bibliotecii Publice

Orășenești Rezina. Alături de aceștia cu mesaje au fost prezenți Timofei Bătrânu, pictor și scriitor, Valeriu Herța, autor de ex-libris, recunoscuți nu numai în Republica Moldova, dar și peste hotarele ei în multe țări ale lumii. Ca oaspeți de onoare am avut și consilieri raionali, Petru Balan, reprezentanți ai presei republicane și locale. Bibliotecari, șefii bibliotecilor comunale din raion au adresat urări de bine pentru noi, colegii din centru.

Cu frumoase felicitări ne-a venit primarul de Hâncești, Alexandru Botnaru, care a menționat necesitatea construirii ori amplasării acestui reprezentativ centru de cultură al orașului, biblioteca, într-un local adecvat. Președintele raionului doamna Lidia Lupu a promis că Biblioteca „Antonie Plămădeală” va beneficia de o investiție semnificativă, existând chiar posibilitatea construirii unui local nou, spațios pentru Bibliotecă.

Prin decizia Consiliului Raional din 28 septembrie 2006 Bibliotecii Publice Raionale din orașul Hâncești i s-a conferit numele Î. P. S. Mitropolit Antonie Plămădeală. Cu acest prilej Biblioteca a inaugurat bustul marelui cărturar, teolog, istoric, scriitor – Antonie Plămădeală. Oaspeții au asistat la dezvelirea bustului – onoarea de a dezveli bustul au avut-o fratele Mitropolitului, Mihai Plămădeală și Mihai Cimpoi, președintele Uniunii Scriitorilor.

La dezvelirea bustului a rostit o alocuțiune dl Mihai Plămădeală, fratele Î. P. S. Antonie, inginer bucureștean, și nepotul său, Stelian Manic, profesor universitar, care au adresat cuvinte alese de apreciere privind contribuția Bibliotecii la dezvoltarea fenomenului cultural – Antonie Plămădeală, la alegerea numelui și importanța acestuia.

Cu prilejul centenarului, Biblioteca a inițiat mai multe concursuri, printre care „Biblioteca în viața ta”. La concursuri au participat diferite categorii de utilizatori, adulți, copii. Prioritate însă li s-a oferit copiilor, care au primit cadouri și cuvinte de laudă, fiind invitați să mai participe în continuare și la alte activități.

Mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi la această sărbătoare a cărții, sărbătoare a „Casei cărții” – biblioteca și bunilor ei prieteni și slujitori – bibliotecarii.

*Zinaida Pisica,
directorul BPR
„Antonie Plămădeală” Hâncești*

Cea mai ... Cele mai ...

Cea mai scumpă carte

„*Poveștile din Canterbury*” de Geoffrey Chaucer (1343-1400). Un exemplar tipărit în 1477 a fost adjudecat la casa de licitație Christies din Londra, în iulie 1998, pentru 4 621 500 de lire sterline.

Cea mai mare carte tipărită

„*Bhutan: A Visual Odyssey Across the Kingdom*” (SUA). Cartea măsoară 1,52 x 2,13 metri, are 112 pagini, cântărește peste 60 de kilograme, iar producția unui exemplar costă 2000 de dolari. Prețul de vânzare este 10 000 de dolari (încasările sunt donate unei fundații).

Cel mai mare prim tiraj

8 500 000 de exemplare pentru „*Harry Potter și Ordinul Phoenix*”, al cincilea roman din seria de mare succes a scriitoarei britanice J. K. Rowling.

Cel mai lung roman

„*În căutarea timpului pierdut*” de Marcel Proust (1871-1922). Cele 13 volume însumează aproape 10 000 000 de semne (litere și spații).

Cel mai vândut autor contemporan

Agatha Christie. Romanele ei polițiste, traduse în 44 de limbi, s-au vândut din 1920 până azi în peste două miliarde de exemplare. Într-un clasament absolut, scriitoarea britanică se află pe locul trei, întrecută de Biblie și de Shakespeare.

Cel mai consistent premiu pentru roman

International IMPAC Dublin Literary Award (Irlanda), 100 000 de euro. Este decernat în fiecare an unui roman scris sau tradus în engleză. În al doilea caz autorul primește 75 000 de euro, iar traducătorul 25 000.

Cele mai multe titluri publicate într-un an

SUA - 142 000 titluri publicate în 2002. În 2000-2003, în Statele Unite au apărut în medie 132 000 de titluri pe an, așadar cam 360 pe zi. Marea Britanie nu este mult în urmă, cu 100 000 până la 120 000 de titluri în perioada 1996-2002.

Cea mai mare bibliotecă

Biblioteca Congresului SUA. Pe rafturile ei, care au lungimea totală de 900 de kilometri, sunt păstrate peste 28 de milioane de cărți.

Cea mai mare librărie

Barnes and Noble din New York, la intersecția Fifth Avenue cu 18th Street. Are suprafața de 14 330 metri pătrați și 21 de kilometri de rafturi. În interiorul librăriei funcționează o cafenea.

Cea mai veche librărie

John Smith & Son din Glasgow, deschisă în 1751. Primii clienți ai librăriei au fost negustorii scoțieni de tutun. Venerabila instituție și-a încetat activitatea în anul 2000, învinsă de marile rețele de distribuție și de Internet.

Cea mai veche tipografie

Cambridge University Press, înființată în 1534. În prezent, aici sunt tipărite, în medie, 2000 de titluri în fiecare an. Cărțile sunt vândute în 200 de țări.

Cele mai multe titluri în vânzare

SUA - peste 1 500 000. Din 1776 până în 2002, în Statele Unite au fost publicate 22 de milioane de titluri de carte.

Cele mai multe edituri

SUA - peste 56 000 de edituri (cinci „giganți”, 300-400 mari/mijlocii, restul mici și self-publishing). În anul 2002 au fost înființate 10 305 edituri. Statisticile arată că 40% dau faliment în cel mult 14 luni.

Cel mai mare grup editorial

Random House, care aparține concernului german Bertelsmann. Încasările din vânzări au depășit 2 miliarde de euro în 2002 (68,9% au provenit din SUA). Din grupul Random House, care are peste 5300 de angajați în 16 țări, fac parte Bantam Dell, Crown, Doubleday Broadway, Knopf și alte mari edituri.

Cel mai mare târg de carte

Târgul Internațional de Carte de la Frankfurt, care se desfășoară în fiecare an în luna octombrie. În 2003, cei peste 6 600 de participanți din 102 țări au expus peste 335 000 de titluri.

Cele mai multe premii Pulitzer

Agenția de noutăți, Associated Press (AP), fondată în 1848, a primit 45 de premii Pulitzer – mai mult decât oricare altă organizație de noutăți.

Cel mai tradus autor

Cel mai tradus autor din lume este L. Ron Hubbard (USA). Oprele lui au fost traduse în 65 de limbi.

Selectat din Internet de Cristina Stratan

Manifestul bibliotecarului

de Laura Cohen:

– Voi recunoaște că universul culturii informației se schimbă rapid și că bibliotecile trebuie să răspundă pozitiv la aceste schimbări pentru a furniza utilizatorilor resursele și serviciile de care au nevoie;

– Îmi voi însuși cultura documentară a utilizatorilor și voi căuta mijloace de a integra ceea ce am învățat în serviciile bibliotecii;

– Nu voi fi defensiv în ceea ce privește biblioteca mea, ci voi examina cu claritate situația sa și voi face o evaluare onestă pentru ceea ce poate îndeplini;

– Voi deveni un participant activ al evoluției bibliotecii mele;

– Voi recunoaște că bibliotecile se schimbă încet și voi lucra cu colegii mei pentru a accelera reactivitatea noastră la schimbare;

– Voi avea curajul să propun noi servicii și noi căi de a furniza serviciile, chiar dacă unii dintre colegii mei vor opune rezistență;

– Mă voi bucura de entuziasmul și partea nostimă aduse de o schimbare pozitivă și voi transmite asta colegilor și utilizatorilor;

– Voi renunța la practicile anterioare dacă există o manieră mai bună de a face același lucru, chiar dacă acele practici au fost bune la timpul lor;

– Voi avea o abordare experimentală a schimbării, fiind tolerant față de greșeli;

– Nu mă voi aștepta ca lucrurile să fie perfecte de dinainte de a le lansa, și le voi modifica în funcție de răspunsul primit de la utilizatori;

– Nu mă voi teme de Google sau de serviciile sale și voi încerca mai curând să profit de aceste servicii în beneficiul utilizatorilor furnizând totodată excelente servicii de bibliotecă de care utilizatorii au nevoie;

– Voi evita să cer utilizatorilor să vadă lucrurile în maniera în care le văd bibliotecarii, mai curând voi organiza serviciile mele în așa fel încât să reflecte așteptările și preferințele utilizatorilor;

– Voi accepta să merg acolo unde sunt utilizatorii, atât online cât și în spații fizice, pentru a-mi exercita profesia;

– Voi crea site-uri web deschise care permit utilizatorilor să colaboreze cu bibliotecarii pentru a crea conținut, cu scopul de a îmbogăți experiența lor formativă și de a furniza asistența celor ca și ei;

– Voi milita pentru un catalog deschis care propune funcționalități personalizate și interactive pe care utilizatorii le așteaptă într-un mediu documentar online;

– Voi încuraja conducerea bibliotecii să utilizeze blogul;

– Voi confirma, prin acțiunile mele, rolul profesional vital și pertinent al bibliotecarilor în orice tip de cultură informațională care evoluează.

Uniunea Europeană își face bibliotecă on-line

Până în anul 2008, 2 milioane de cărți, filme, fotografii, manuscrise și alte materiale culturale vor fi disponibile cetățenilor europeni prin intermediul Bibliotecii Europene Digitale (www.theeuropeanlibrary.org/portal/index.htm). Până în 2010, se va ajunge la cel puțin 6 milioane de titluri, pe care europenii le vor putea consulta în scopul studiului, al muncii sau pentru relaxare. Biblioteca Europeana Digitală se înscrie în strategia Comisiei Europene de sprijinire a economiei digitale. Comisia îndeamnă, în acest sens, ca statele membre să sporească facilitățile de trecere în format electronic a materialelor care se vor regăsi în bibliotecă, dar și să asigure protecția acestora. Membrii UE trebuie să pună la punct problemele legate de drepturile de autor și de protecție a materialului electronic, astfel încât să se asigure folosirea pe termen lung a bibliotecii virtuale.

Gândul, octombrie 2006
www.gandul.info/

Activitatea Bibliotecii Naționale în opinia cititorilor ei

Anual serviciul „Studii și Cercetări” realizează sondajul sociologic „Activitatea Bibliotecii Naționale în opinia cititorilor ei”.

Astfel am realizat acest sondaj pe un eșantion de 50 de utilizatori dintre cei mai fideli ai instituției. Prin întrebările formulate am urmărit să aflăm doleanțele utilizatorilor, pentru ca biblioteca să se ridice în continuare la nivelul așteptărilor lor, rămânând atractivă.

Pentru realizarea cercetării s-a utilizat metoda anchetei cu ajutorul chestionarului, această metodă este mai operativă și permite elucidarea problemelor într-un timp scurt și prin urmare rezultatele căpătate sunt mai reale, mai operative și pot fi folosite mai eficient în practică. Pentru ca rezultatele să fie mai concludente s-au luat în vedere două aspecte de ordin metodologic:

- perioada în care s-a efectuat cercetarea
- metoda de întocmire a chestionarului.

Alegerea momentului pentru completarea chestionarelor a constituit o problemă, deoarece trebuia aleasă o perioadă favorabilă de studiu, deci să nu fie nici sesiune de examene, și nici început de semestru universitar. Ținând cont de acest lucru, am ales sfârșitul lunii octombrie.

Chestionarul a fost format din 9 întrebări: 4 întrebări închise și 5 deschise.

Rezultatele obținute:

În continuare vom vedea care este opinia utilizatorilor cu privire la Biblioteca Națională și totodată doleanțele predominante. Vom trece la prezentarea pe rând a concluziilor obținute pentru fiecare întrebare.

Investigația a debutat cu o întrebare vizând frecvența vizitelor la bibliotecă. Dacă e să comparăm rezultatele sondajului efectuat anul acesta cu cele din anul trecut, constatăm că s-a mărit numărul celor care ne vizitează *de câteva ori pe săptămână*.

Scopul vizitelor la bibliotecă rămân a fi *pentru studiu, pentru informare*, anul acesta s-a mărit procentul celor care ne vizitează *pentru dezvoltarea personalității, pentru plăcere, relaxare*.

Cele mai solicitate servicii sunt *Lectura publică, Publicații seriale*. A crescut procentul vizitelor în serviciile *Literaturile lunii, Colecția de artă și hărți și Biblioteca de Bibliologie*. (vezi tabelul 1).

La întrebarea cum sunt apreciate diverse aspecte de activitate a bibliotecii (vezi tabelul 2), conform rezultatelor obținute am făcut următoarea concluzie: în comparație cu anul 2005 în ceea ce privește **colecția bibliotecii** procentul celor care cred că e satisfăcătoare a crescut cu (25,8 %).

S-a îmbunătățit puțin și gradul de amabilitate a bibliotecarilor. Anul acesta mult mai multe persoane l-au apreciat ca „satisfăcător”, majoritatea acestor aprecieri îmbucurătoare se referă la serviciile „Literaturile lunii”, „Colecția de artă și hărți”, „Carte veche și rară”.

Ajutorul acordat de bibliografi: 84,2 % dintre cititorii chestionați l-au apreciat *satisfăcător*, însă, făcând o comparație cu anul trecut, s-a mărit procentul celor care îl consideră *nesatisfăcător* cu 6 %.

Dotarea tehnică a fost apreciată, cu mici excepții, la nivelul anului trecut.

Cititorii anchemați au specificat mai multe domenii la care oferta de carte este sub nivelul așteptărilor lor, în special, oferta de carte în limba română, mai ales pe unele domenii: filozofie, psihologie, informatică, literatura universală, economie.

Întrebarea cu privire la **sugestiile vizavi de activitatea Bibliotecii Naționale** a înregistrat următoarele:

- Completarea fondului cu literatură română recent apărută (publicațiile periodice să fie primite regulat)
- Refuzul să fie anunțat imediat
- Personal amabil, care să posede limba română și să poarte ecusoane
- Servirea rapidă a cititorilor (15 min. - 20 min.)
- Cititorului nou înscris să i se ofere un pliant cu toate serviciile oferite de bibliotecă
- Organizarea lecțiilor de inițiere, pentru cititorii noi înscriși asupra utilizării sistemului informațional al bibliotecii
- Echipament tehnic performant (copiator, printer, scanner etc.)
- Achiziționarea mai multor computere pentru accesarea catalogului electronic
- Crearea unei săli speciale de calculatoare conectate la internet
- Crearea unor condiții optime de studiu în sălile de lectură (mobilier confortabil, ceas de perete în fiecare sală de lectură)
- Dotarea cu aparate de aer condiționat
- Extinderea orarului de lucru pe timp de iarnă

- Decorarea instituției cu cât mai multe flori
- Deschiderea unui cantine în incinta bibliotecii

Doleanțele din anii trecuți ale beneficiarilor de îmbunătățire a activității Bibliotecii au fost parțial satisfăcute: au fost redactate cataloagele din anii 2002-2003 trimestru I, au fost reparate și reamenajate unele săli de lectură etc. Rămâne însă de activat în vederea îmbunătățirii, precum și în vederea asigurării instrumentelor tehnice, înființarea unei cantine etc.

Rezultatele sondajului pot fi de real folos șefilor de servicii în procesul activității pentru anul viitor. Și deși este clar că unele probleme vizând echipamentele tehnice performante, achiziționarea unui mobilier nou și confortabil instalarea unor aparate de aer condiționat va fi mai greu de rezolvat, există și aspecte de activități care pot fi îmbunătățite fără eforturi prea mari și fără cheltuieli suplimentare: fiecărui cititor nou înscris să i se propună un Ghid al Bibliotecii, organizarea excursiilor de prezentare a Bibliotecii, anunțate din timp - o dată în săptămână, decorarea instituției cu mai multe flori frumoase etc.

Realizarea acestui sondaj a fost binevenită, căci datorită lui am aflat cum este privită biblioteca în acest moment de către cititori. Acest sondaj ne oferă o imagine reală, deoarece el a fost realizat pe un eșantion reprezentativ, al celor mai fideli utilizatori.

Inițiativa a fost primită cu interes și bunăvoință de către cei chestionați, ei răspunzând cu seriozitate la întrebări și făcând propuneri care merită să fie luate în seamă.

Tabelul 1
Care din serviciile bibliotecii le frecvențați mai des?

	2005 (%)	2006 (%)
Lectura publică	30,35	29,4
Publicații seriale (periodice)	15,18	14,3
Literaturile lumii	17,85	16,0
Colecții de artă și hărți	1,78	5,9
Audiovideoteca	1	2,5
Moldavistica	8,82	8,4
Împrumut interbibliotecar	7,15	6,7
Asistență bibliografică și documentară	6,25	3,4
Carte veche și rară	9,82	8,4
Biblioteca de Bibliologie (bl. 2)	1,8	5,0

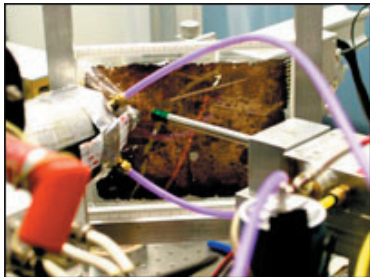
Tabelul 2
Cum apreciați următoarele aspecte ale bibliotecii?

Anul	Bună		Satisfăcătoare		Nesatisfăcătoare	
	2005	2006	2005	2006	2005	2006
Colecțiile	28,56	42,8	37,00	48,6	34,44	8,6
Sistemul de informare	14,15	38,7	57,78	48,4	28,07	12,9
Spațiile de lectură	46,15	46,7	30,55	46,7	23,3	6,6
Profesionalismul personalului	34,3	59,5	15,2	32,4	50,50	8,1
Amabilitatea bibliotecarilor	33,04	44,5	26,56	47,2	40,40	8,3
Ajutorul bibliografic	37,39	47,4	52,4	36,8	10,21	15,8
Programul de lucru	56,77	52,8	31,11	38,9	12,12	8,3
Dotarea tehnică	23,72	32,3	38,00	32,3	38,28	35,8
Altele (specificați)	-	-	-	-	-	-

Victoria Berdilo

Manuscrisul lui Arhimede

De zece ani, o echipă internațională de cercetători studiază un manuscris din secolul X. O echipă cu adevărat interdisciplinară: istorici, fizicieni, specialiști în laser sau radiații X, informaticieni, specialiști în greacă veche sau în modalitățile de producere a cernelei, în izotopi sau spectroscopie.

Adevăratul succes s-a înregistrat atunci când cercetătorii au folosit un dispozitiv special de iradiere cu raze X.

Despre ce este vorba?

Ar trebui să începem cu puțină istorie. Am putea debuta cu începutul secolului XX, când John Ludwig Heirberg, unul dintre marii specialiști în istoria Greciei Antice și autoritatea necontestată în materie de Arhimede a găsit, la Mănăstirea Sfântului Mormânt de la Ierusalim, o carte de rugăciuni din secolul XIII pe paginile căreia a recunoscut urme de scriere în greacă.

Cu alte cuvinte, un palimpsest: un manuscris recirculat, de pe care scrierea originală a fost curățată, pentru a putea fi refolosit.

Heirberg a recunoscut, din cele câteva urme vizibile cu ochiul liber, ce se afla sub rugăciunile copiate pe pergament în secolul al XIII-lea: urme din tratatele de fizică și matematică ale lui Arhimede.

Sub rugăciunile copiate pe pergament în secolul al XIII-lea sunt urme din tratatele de fizică și matematică ale lui Arhimede.

la 2 milioane de dolari în 1998, a împrumutat obiectul muzeului de Baltimore, și așa a început cercetarea științifică.

De la început, a fost evident că fotografierea și studierea atentă a paginilor nu va fi niciodată suficientă pentru a vedea textul original.

Obiectul de studiu: manuscrisul care păstrează, în unic exemplar, scrierile de fizică și matematică ale lui Arhimede.

Săptămâna aceasta, echipa de cercetători a dat publicității rezultatele obținute în cursul acestui an la Stanford Synchrotron Radiation Lab.

Din prima decadă a secolului XX, această descoperire a aprins imaginația cercetătorilor.

În mod misterios, manuscrisul a dispărut pentru a reapărea ca prin farmec la o licitație, în 1998. Surprinzător, însă, cu lipsuri...și adăugiri, față de ceea ce fusese la începutul secolului.

Cele mai spectaculoase adăugiri sunt niște desene iluminate, falsuri din anii 1920 sau 1930, spun specialiștii, care acoperă cea mai mare parte a textului vechi. Istoria continuă în secolul XXI. Posesorul anonim al prețiosului palimpsest, evaluat

Când, în secolul XIII, un călugăr copist a produs cartea de rugăciuni de care vorbim, materialul folosit era deja o „carte”: un manuscris pe pergament produs în secolul X, asamblat în formă de codex: carte legată în fascicule. Fiecare fascicul a fost desfăcut, în secolul XIII, filele tăiate în două și întoarse cu 90 de grade, răzuite, iar deasupra, a fost copiat noul text.

Din loc în loc, un studiu atent, ne arată în filigranul hârtiei, urme din textul mai vechi.

Ar putea fi acest text reconstruit?

Iată problema cercetătorilor. Mai multe variante de reconstrucție au fost propuse în ultimii ani. S-a studiat manuscrisul cu lumină la mai multe lungimi de undă.

Apoi s-a încercat o reconstrucție imagistică care pleca de la rezonanță magnetică sau analiză multispectrală. Adevăratul succes s-a înregistrat atunci când cercetătorii au folosit un dispozitiv special de iradiere cu raze X: o tehnică numită fluorescență de raze X.

Ce fac specialiștii este puțin diferit de iradierea cu raze X pe care o știm cu toții de la radiografiile dentare.

Razele X sunt focalizate într-un anumit mod, pentru a produce la rândul lor, eliberarea de radiație din atomii care formează cerneala cu care a fost scris manuscrisul. Aceasta este formată dintr-o serie de componente bogate în fier și este foarte diferită de cerneala cu care a fost scris al doilea text, în secolul al XIII-lea.

Există deci, posibilitatea teoretică de a vedea mai bine urmele textului vechi decât ale celui nou.

Tehnica este laborioasă și cercetătorii au avut nevoie de câteva zile pentru a reconstrui o pagină de manuscris.

Este, însă, de departe, cea mai reușită dintre încercările de până acum.

De ce ne interesează acest manuscris?

În primul rând, avem de-a face cu o metodă nouă și reușită de a citi texte vechi și aparent pierdute, texte pe care nimeni nu credea că le vom mai putea recupera integral.

În al doilea rând, este vorba despre singurele copii existente ale câtorva dintre tratatele de la care începe știința în Europa: celebrul tratat despre corpurile plutitoare, de exemplu.

În secolul III înaintea erei noastre, Arhimede a scris pe papirus. Evident, niciuna dintre scrierile sale nu s-a păstrat în această formă.

Faptul că putem să-i citim opera se datorează, ca și pentru alte scrieri celebre ale Antichității, de la Platon la Euclid și de la Aristotel la Lucrețiu, copiiștilor medievali care, începând cu secolele IX-X, au produs manuscrise solide, pe pergament de vițel, copiind mai mult sau mai puțin fidel scrierile anticilor.

Aceste codexuri se află, de fapt, la originile civilizației occidentale.

Turnul Eiffel, realizat cu o tehnologie gândită la Vălenii de Munte

Puțini sunt cei care știu că simbolul Parisului, celebrul Turn Eiffel, a fost realizat după o tehnologie descoperită în România de proiectantul și constructorul Gustave Eiffel, care a importat-o de la noi.

După ce a absolvit cursurile Politehnicii din Zürich, inginerul Gheorghe Panculescu ajunge să lucreze în cadrul companiei Eiffel, la recomandarea marelui scriitor Vasile Alecsandri. În 1878, Panculescu revine în țară pentru a construi calea ferată București-Predeal. În acea perioadă, inginerul inventează un sistem de îmbinare a traverselor de cale ferată, care avea să revoluționeze construcțiile metalice. Astfel, datorită metodei de montare a șinei pe traverse în afara spațiului căii ferate, Panculescu a reușit să termine lucrarea concesionată în mai puțin de un an, deși termenul era de aproape cinci ani.

Panculescu l-a găzduit pe Gustave Eiffel

Impresionat de proiectul inginerului român, Gustave Eiffel se deplasează special la Vălenii de Munte pentru a-l întâlni pe Panculescu, cel care avea să devină inspector general al Căilor Ferate Române. Eiffel a vrut să vadă tehnologia folosită de acesta la montarea căii ferate. În 1879, în casa unde se află acum Muzeul „Nicolae Iorga”, francezul a fost găzduit de Panculescu și a fost impresionat de geniul românului. Aici, Gustave Eiffel, care avea să devină celebru, i-a vorbit gazdei despre proiectul său, înălțarea unui turn ieșit din comun, la Paris, pentru Expoziția universală din 1889. Împreună au discutat despre adaptarea tehnicii inventate de Panculescu la construcția turnului, folosind subsamblate metalice confecționate la sol și asamblate după aceea, pe măsură ce se înalță lucrarea. Interesant este și faptul că destinul celor doi ingineri avea să se încheie, în același an, 1922.

Cunoscut în Franța, anonim în România

Profesorul Eugen Stănescu de la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie s-a numărat printre puținii cercetători ai acestui inedit episod. A fost special în Franța pentru a studia cât de cunoscut este aportul inginerului român la ridicarea simbolului orașului luminii. Studiind documentele acelor vremuri, profesorul a găsit un studiu intitulat „Communication sur les travaux de la tour de 300 m”, datat 1887, în care celebrul inginer Alexandre Gustave Eiffel precizează că turnul care îi poartă numele nu s-ar fi putut construi dacă nu ar fi aflat de tehnica inovatoare folosită de inginerul român Gheorghe Panculescu la construcția tronsonului de cale ferată București-Predeal.

Din păcate, numele românului este mult mai cunoscut în Franța decât în țara unde s-a născut. Doar la insistențele profesorului Stănescu, o școală generală din Vălenii de Munte poartă de la începutul acestui an numele inginerului Panculescu.

Radu Moșoc

Muzica de Dimitrie Cantemir în concert la Palatul Topkapi, Istanbul

Institutul Cultural Român „Dimitrie Cantemir” din Istanbul a organizat joi, 7 decembrie, 2006, un concert din muzica principelui român, la celebrul Palat al sultanilor de pe malurile Bosforului. Au fost prezentate 12 compoziții semnate de Dimitrie Cantemir, în interpretarea formației „Kantemir” a Conservatorului Universității Tehnice Istanbul, înființată în 1999 de către profesoara S.Şehvaroglu (Departamentul de Muzicologie).

Marele cărturar român Dimitrie Cantemir este cunoscut în Turcia mai ales sub numele de Kantemiroglu – „fiul lui (Constantin) Cantemir”, și este considerat drept „un clasic al muzicii turcești”, lucrările sale muzicale fiind foarte apreciate.

În deschiderea concertului, personalitatea sa a fost evocată de către o serie de istorici - Halil Inalcik, İlber Ortaylı, Mihai Maxim, Alexandru Zub, Stefan Lemny, Tahsin Gemil, Claudiu Turcitu și Iulia Chesca, dar și de muzicologii S.Şehvar Besiroglu și Yalcin Tura.

www.ziare.com

“TU” - omul anului 2006 pentru revista americană *Time*

Felicitări! - pentru revista americană “Time”, “omul anului” sunteți... “Dumneavoastră”. Periodicul subliniază, astfel, importanța pe care au avut-o milioane de oameni în dezvoltarea democrației digitale, desemnând ca “om al anului” pe oricine a creat sau utilizat un site Internet, potrivit Agenției Associated Press, citat de Rompres. “Dacă alegi un individ, trebuie să justifici cum a ajuns această persoană la milioane de oameni”, a explicat Richard Stengel, redactorul-șef al revistei. “Însă, dacă alegi milioane de persoane, nu trebuie să oferi o justificare.”

Pe de altă parte, săptămânalul a reținut 26 de “persoane care au contat”, printre care conducătorul Kim Jong-il, Papa Benedict al XVI-lea, președintele american George W. Bush, vicepreședintele SUA, Dick Cheney, și fostul ministru american al apărării, Donald Rumsfeld. Potrivit agenției elvețiene de presa SDA-ATS, citată de Rompres, ar fi fost citați și președintele chinez Hu Jintao și James Baker, fostul secretar de stat american care a condus Grupul de Studii pentru Irak (ISG).

Dacă revista ar fi desemnat o anume persoană, Richard Stengel a afirmat că, probabil, cel care ar fi avut câștig de cauză ar fi fost președintele iranian Mahmoud Ahmadinejad.

Pentru a ilustra desemnarea comunității internaționale, coperta ediției de luni a revistei *Time* prezintă o tastatură albă și o oglindă în care se poate vedea fiecare.

“Pentru că ea reflectă literalmente ideea că dv. - și nu noi - transformați era informației”, scrie redactorul-șef al publicației americane.

Nu este prima oară când *Time* nu desemnează o persoană: în 1966, au fost aleși cei cu vârste sub 25 de ani, în 1975 - femeile americane, iar în 1982 - computerul. “Îmi place mereu când este o persoană - o persoană, nu un computer ori ceva de genul acesta”, a pledat Richard Stengel. “Am apreciat doar că nu există o singură persoană care întrușipează acest fenomen”.

Anul trecut, cei desemnați au fost Bill și Melinda Gates și cântărețul Bono, pentru activitățile lor caritabile vizând reducerea sărăciei în lume și ameliorarea sănătății.

Gândul, 18 decembrie 2006

www.gandul.info/

America nu se ține de cuvânt

Americanii nu renunță la controlul asupra Internetului, prin intermediul organismului „independent” ICANN. Aceasta în ciuda presiunilor internaționale, în special din partea Franței. Iar în Italia, fostul premier revine în actualitate ca virus, unul destul de agresiv.

SUA mențin controlul asupra Internetului după acordarea contractului pentru încă cinci ani corpului administrativ ICANN, SUA vor menține controlul final asupra Internetului. The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers a fost înființată în 1998 și se ocupă de funcțiile de bază ale Internetului îndeplinite anterior de administrația americană. Aceasta controlează sistemul top level al numelor de domenii, care stabilește principalele adrese de Internet precum .com sau .uk. ICANN este criticată pentru relația sa prea strânsă cu administrația americană și pentru faptul că ar trebui să împartă puterea asupra Internetului cu alte state și organizații. Noul contract atribuit de US Department of Commerce îi asigură ICANN continuarea administrării până în 2011. Actualul contract administrativ al companiei expiră luna viitoare. Administrația americană a declarat în trecut că ICANN va deveni total independentă, însă nu a specificat o dată exactă pentru acest lucru.

Observatorul cultural, nr 335, 2006

Microsoft scanează cărți

Microsoft a dezvoltat un serviciu de căutare a cărților ce va competiționa cu o ofertă similară de la Google.

Microsoft plănuiește să lanseze o versiune beta a Live Search Books, care, precum Google Book Search, este un serviciu ce indexează și permite căutarea în corpul întregului text al cărților.

Precum Google, Microsoft stabilește parteneriate cu biblioteci, universități și edituri. Microsoft participă chiar și la proiectul colectiv Open Content Alliance cu rivalul Yahoo care nu are un motor de căutare al cărților de sine stătător. Oricum, spre deosebire de Google, Microsoft a ales să indexeze cărți de la care obține permisiunea deținătorilor de drepturi de copyright.

Ambele companii scanează totodată și cărți ce aparțin domeniului public. Însă Google adopta o apropiere mai puțin agresivă, considerată de unii ilegală, în privința cărților protejate de drepturile de autor, optând să le scaneze fără a se asigura întotdeauna că are permisiunea s-o facă. Anul trecut, Association of American Publishers (AAP) și Authors Guild au depus plângeri separate dar cu acuzații asemănătoare de încălcare a legilor copyrightului de către companie.

Microsoft poartă discuții cu mai mulți editori în prezent și, dacă aceste înțelegeri sunt finalizate, planurile de adăugare a cărților cu drepturi de copyright asigurate s-ar putea concretiza de la începutul lui 2007, a adăugat Tiedt.

Microsoft plănuiește de asemenea să integreze indexarea cărților în propriul serviciu general de căutare online, astfel ca rezultatele din cărți să poată fi găsite în cadrul căutărilor generale. Scopul principal al scanării acestor cărți îl reprezintă sporirea cantităților de informații pertinente, folositoare și disponibile pentru oameni în cadrul motoarelor de căutare ale companiei Microsoft.

Laurențiu Popa, Decembrie 2006, www.pcworld.ro

Microsoft schimbă Windows XP pe Vista

Din ianuarie 2007 corporația Microsoft aruncă pe piață două produse principale noi: sistemul operațional Windows Vista și un set de anexe pentru oficii Office 2007. Aceste două produse, la elaborarea cărora firma a cheltuit mai bine de 5 ani, sunt programe de o nouă clasă, dotate cu mari posibilități funcționale, surclasante față de versiunile anterioare. Windows Vista, care a evoluat de la varianta de proiect Longhorn la versiunea oficială beta, a suportat mari schimbări de interfață și cod. În procesul de lucru asupra Release-ului SO au fost lichidate un șir de deficiențe și a fost îmbunătățită securitatea.

Forumul asupra controlului Internetului (IGF)

S-a întrunit în prima sa ședință joi, 16 noiembrie la Atena. Cititorii GB își amintesc, probabil, că la etapa tunisiană a summit-ului pentru societatea informațională (2005), după lungi tratative, americanii nu au consimțit să cedeze controlul monopolist ce îl au asupra Internetului mondial în favoarea unei funcționări democratice și neutre a acestuia, s-a ajuns totuși la înțelegerea ca în 2006 să fie convocată în Grecia o conferință specială consacrată acestei probleme. Din păcate, dezbaterile tensionate de la Atena s-au încheiat fără rezultate concrete, așa încât problema rămâne în continuare deschisă și acută.

INTERNET. Sircam și CodeRed

Ultimele zile au adus în atenția internaților problema clasică a pericolului navigării pe Internet. Nu este vorba de dependență („Sunt Adi și sunt dependent de e-mail...”), ci de viruși și viermi de rețea care pun în pericol sistemele noastre. Antiviruşii au fost prinși pe picior greșit, într-o primă fază, iar utilizatorii au avut de suferit. Este drept că vina le aparține și lor, în măsura în care nu au fost vigilenți și au deschis cu încredere mesajul primit. În rândurile de mai jos puteți citi o scurtă prezentare a eroilor acestor zile, preluată de la AVX (www.avx.ro). Pentru un plus de informații, consultați și informația de la www.rav.ro

Laboratorul AntiVirus eXpert semnaleză apariția unui nou virus care amenință sistemele informatice din toată lumea, un așa-zis „vierme” de Internet și de rețea, denumit I-Worm.Sircam.A. Virusul Sircam apelează la bunăvoința internaților, cerându-le un sfat. Aceia care vor dori să răspundă solicitării nu vor pierde decât informația de pe hard-disk. Virusul se află în circulație și este catalogat ca având un risc mediu de răspândire. El se răspândește prin e-mail, fiind trimis la adresele din Address Book și cele din cache sau prin directoarele partajate din rețea. Subiectul și corpul mesajului sunt alese la întâmplare, iar atașamentul este un amestec între rutina de infecție a virusului și un fișier ales aleatoriu din My Documents. Numele original al fișierului se păstrează, dar se adaugă o extensie executabilă (.pif, .exe). Utilizatorii care nu au activată opțiunea de vizualizare a extensiei atașamentelor vor vedea doar extensia originală și pot fi ușor înșelați.

Un supercomputer de 500 mln dolari

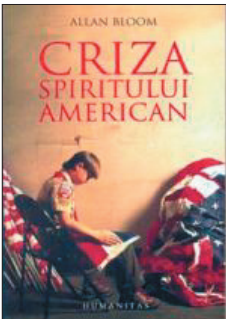
În vederea modelării biosistemului planetar și a prezicerii cu exactitate a schimbărilor climatice globale, SUA au purces la elaborarea unui supercomputer de

generație nouă Blue Gene, crearea căruia va costa circa 0,5 miliarde dolari - http://news.yahoo.com/s/cmp/20061123/tc_cmp/195900035

Cel mai mic computer din lume

Compania Epson a purces la crearea celui mai mic compact PC din lume, Endeavor ST100, cu dimensiunile 7,28 X 7,68 X 2,95 t(z)oli (un tzol = 25,4 mm) și cu greutatea de 1,3 kg, cu memoria de 160 gigabiți. După omologare prețul unui PC ST100 va fi de 508 dolari - <http://www.engadget.com/2006/11/21/epson-goes-miniature-with-endeavor-st100-micro-pc/>

O carte în dezbatere: Criza spiritului american

Profesor de filozofie politica la Universitatea din Chicago, Alan Bloom (1930 – 1992) a fost unul dintre cei mai controversați intelectuali americani, cartea sa, *The Closing of the American Mind* – unde accentul cade pe ideea de închidere a

gândirii, în contrast cu deschiderea pe care educația universitară de factură liberală ar fi de presupus că o determina – fiind percepută în SUA, în anul 1987, ca o critică dură la adresa relativismului occidental. Alan Bloom investighează patologia sistemului educațional american dintr-o perspectivă neoconservatoare, pornind de la premisa că actuala criză a educației liberale își are germeii în filozofia liberală modernă de factură iluministă, care a subminat relația predare/învățare de tip socratic. Deși distanța între anul apariției (1987) și anul traducerii sale în limba română este considerabilă, multe dintre ideile avansate de Alan Bloom în studiul de față sunt încă de mare actualitate. Salutăm inițiativa editurii Humanitas de a publica o carte care a marcat dezbaterile intelectuale occidentale a ultimelor două decenii.

O descoperire excepțională: „Evanghelia lui Iuda”

La aproape 2000 de ani după ce a semănat discordia între primii creștini, „Evanghelia lui Iuda” va vedea în fine lumina tiparului, a anunțat o fundație elvețiană care pretinde că a intrat în posesia acestui controversat text a cărui traducere din limba coptă va fi gata anul viitor. Unii oameni de știință afirmă că publicarea documentului este un eveniment de o importanță excepțională, cele conținute în manuscris fiind cu mult mai pasionante decât faimosul roman al lui Dan Brown. „Uitați de „Codul lui Da Vinci”, asta e marfă adevărată”, spune un savant american. Cu toate acestea, unii atrag atenția că este practic imposibil să confirmi autenticitatea unui asemenea document.

Papirusul având 62 de pagini a fost descoperit în Egipt, cândva în perioada 1950-1960, însă posesorii manuscrisului nu aveau habar despre ce este vorba, spune Mario Jean Roberty, director al Fundației „Maecenas”. Existența unei astfel de Evanghelii, aparținând celui care l-a vândut pe Iisus pentru 30 de arginți, a fost atestată de episcopul Irineu, care, în secolul II d.Hr., a denunțat textul drept o erezie.

După cât se pare, acesta circula în limba greacă la acea epocă, însă manuscrisul aflat în posesia fundației elvețiene este redactat într-un dialect coptic, utilizat de primii creștini egipteni. „Aceasta este singura dovadă clară că o astfel de Evanghelie a existat cu adevărat”, afirmă Roberty. Potrivit acestuia, datarea cu carbon-14 a manuscrisului arată că el a fost redactat cândva în secolul al III-lea. „Nu dorim să dezvăluim nimic din caracterul excepțional al manuscrisului”, a spus Roberty, sugerând însă că textul atribuit lui Iuda Iscarioteanul pune sub semnul întrebării unele elemente fundamentale ale doctrinei creștine. Documentul va fi tradus în engleză, franceză și germană și va fi publicat anul viitor.

O carte despre care se va vorbi mult

Modul în care manuscrisul a ajuns în posesia fundației elvețiene rămâne învăluit în mister, cei implicați nedorind să dea prea multe amănunte, fiind vorba de un trafic ilegal cu antichități. După cât se pare, în anii '90 textul a apărut pe piață, fiind inițial oferit unei universități americane, care însă nu și-a permis să achite prețul cerut, de ordinul a mai multe milioane de dolari.

Numărul Evangheliilor din Noul Testament a fost limitat la patru în urma Conciliului de la Niceea, în anul 325. Alte circa 30 de texte aflate în circulație la acea vreme, dintre care unele nu au fost niciodată găsite, au fost interzise. „Evanghelia lui Iuda” a înflăcărat mințile multor cercetători și scriitori, deși, practic, până acum, nimeni nu a văzut textul. Acesta este menționat de Irineu și Epifanie, care îl atribuie cainiților, o sectă gnostică. Acest document ar justifica atât fratricidul lui Cain, cât și trădarea lui Iuda ca fiind niște acte prevăzute în planul lui Dumnezeu și indispensabile pentru căderea și ulterioara salvare a umanității. Potrivit americanului Stephen Emmel, specialist în manuscrise coptice, este vorba de o descoperire excepțională, despre care se va vorbi multă vreme. „Din punct de vedere istoric, este o descoperire la fel de importantă ca și cea a misterelor de la Nag Hammadi, acum o jumătate de secol. Toate indiciile arată că este vorba de Evanghelia la care se referea Irineu în secolul al II-lea”.

Manuscrisele la care se referă Emmel au fost descoperite în 1945, în apropierea localității Nag Hammadi, de niște țărani egipteni, care au scos din pamânt un vas din lut în care se aflau 13 codice cu coperte din piele. Cele 1.156 de pagini de manuscris sunt grupate în 54 de lucrări diferite, printre care o așa-numită „Evanghelie a lui Toma” și o culegere de învățături ale lui Iisus. Redactate inițial în greacă și traduse apoi în limba coptă, manuscrisele sunt opera puzderiei de secte gnostice ce existau în primele secole ale erei creștine, împotriva cărora Biserica a dus o luptă aprigă.

În aceeași colecție mai pot fi găsite o serie de Pretinse scrisori ale apostolilor și diferite Evanghelii, pe care Biserica le consideră apocrife. Cu toate acestea, există voci care susțin că o parte din aceste documente, la care publicul larg nu a avut acces decât recent, grație descoperirilor precum cea din Egipt, ar fi fost păstrate în cel mai mare secret în Biblioteca Vaticanului. De asemenea, unii experți afirmă că „Evanghelia lui Iuda” la care face referire Fundația „Maecenas” ar fi făcut parte inițial din tezaurul de la Nag Hammadi. Unele relatări privind descoperirea din 1945 spun că în timpul transferului prețioaselor manuscrise s-ar fi pierdut cel care conține controversata Evanghelie.

GAZETA bibliotecarului

Noiembrie-Decembrie
2006Redactor-șef:
Alexe RăuSecretariat: Elena Turuta,
Ecaterina DmitricProcesare computerizată:
Maria GriniucAdresa redacției:
str. 31 August 1989, 78 A
MD 2012Chișinău, Moldova
tel/fax 22 14 75
23 80 04
24 04 43

e-mail: gazetabib@yahoo.com

Alte adrese ce conțin informații
din lumea bibliotecară:www.bnrm.mdwww.hasdeu.mdwww.ase.mdwww.pll.mdwww.ulim.md/librarywww.usm.md/bcu/istorie.phpwww.library.utm.md<http://mtc-or.md><http://moldova.cc/bibung><http://cid.from.md>www.sbm.dnt.mdwww.youth.md/library.phpwww.soros.md

Biblia audio - un succes comercial înainte de Crăciun

Tradiționala biblie a fost transpusă în format audio În Statele Unite a devenit un mare succes comercial o versiune a Bibliei în format carte audio. În adaptările dramatizate ale Vechiului și Noului Testament sunt folosiți în exclusivitate actori de culoare - printre care câteva nume sonore, cum sunt Samuel L. Jackson sau Denzel Washington.

E un proiect ambițios - cele 21 de ore de înregistrare reprezintă efortul colectiv a circa 250 de artiști afro-americani, printre care și câteva din cele mai mari vedete de la Hollywood. Denzel Washington este Solomon, Samuel L. Jackson este vocea lui Dumnezeu, în timp ce rolul lui Isus îi revine lui Blair Underwood.

Această dramatizare a Bibliei a propulsat produsul final - o carte audio, în fruntea vânzătorilor. Lanțul de supermarketuri Walmart spune că în circa o lună a vândut peste 80.000 de exemplare.

Producătorii au vizat în mod clar, cu acest proiect, piața afro-americană, dar combinația de nume vestite și o producție de calitate înaltă s-a soldat cu transformarea acestei noi versiuni într-un succes deloc periferic al desfacerilor de produse în perioada de dinaintea Crăciunului.

Un cadou elegant de Crăciun:

Sus la masa raiului

Culegere de colinde din Fonoteca de Aur

Cele doua CD-uri conțin o selecție ce acoperă zonele cele mai bine reprezentate de fenomenul colindatului, selectate din marele număr de înregistrări teaurizate de Fonoteca Radioului. Colindele au fost culese și înregistrate în decurs de jumătate de secol (1957-2002).

Cartea conține transcrierea textelor de colindă, cu mare fidelitate și respect pentru autorul anonim și cel literat. Semne de întrebare au fost ridicate referitor la grafiera unor refrane cu specific local și arhaic. Aceasta antologie sonoră, poetică și etnologică, unică în literatura de specialitate oferă un moment de bucurie și încântare prilejuit de întâlnirea cu repertoriul de colinde atât de specific neamului nostru.

„Colinde, colinde”

Mihai Eminescu

Colinde, colinde!
E vremea colindelor,
Căci gheața se-ntinde
Asemeni oglindei
Și tremură brazii
Mișcând rămurelele,
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele.

Se bucură copiii,
Copiii și fetele,
De dragul Mariei
Își piaptână pletele.
De dragul Mariei
Și-a Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului.

Sărbători fericite!